

Există cu adevărat un Diavol?

© 2001 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională*.

Toate drepturile rezervate. Scripturile în această broșură sunt citate din traducerea românească a lui Dumitru Cornilescu prin e-Sword © copyright 2000-2005 Rick Myers, www.e-Sword.net, toate drepturile rezervate mondial (dacă nu este menționat altfel).

Autor: Scott Ashley. *Scriitori contributory:* Roger Foster, John Ross Schroeder.

Critici Editoriali: John Bald, Robert Dick, Bruce Gore, John Jewell, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Burk McNair, Mario Seiglie, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welty, Dean Wilson

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].

Introducere

„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta” (Ioan 18:36).

Cei mai mulți oameni care trăiesc în națiunile avansate pot crede cu ușurință că starea omenirii nu a fost niciodată mai bună. Pentru ei, dovada pe care o văd în fiecare zi ar face-o să fie contrazisă cu greutate.

Țările avansate tehnologic pretind că au standardele cele mai avansate de viață din istorie. Ei se bucură de locuințe confortabile, ieftine; transport eficient și rapid; suficientă mâncare și băutură; în cea mai mare parte servicii sigure; oportunități de educație. Ei beneficiază de venituri suficient de ridicate ca să le satisfacă nevoile de bază și cu destul surplus pentru a satisface multe din poftetele lor.

Dar nu aceasta este situația cu cea mai mare parte din omenire. Cea mai multă lume se duce la culcare cu foamea ghiorăindu-le stomacurile. Veniturile lor sărăcicioase abia ajung să cumpere destulă mâncare ca să-i țină în viață. Unii au puțin în plus pentru locuință, îmbrăcăminte și transport. În fiecare zi 35,000 de copii – destul ca să populeze un oraș mediu – mor de înfometare sau condiții legate de malnutriția cronică.

Moartea prematură din cauza bolilor ia viața a zeci de mii în fiecare zi. Holera, malaria, tuberculoza și febra tifoidă – aproape eradicate în țările avansate – sunt mortale în cea mai mare parte din lume. Chiar și în națiunile avansate cancerul, bolile de inimă și SIDA omoară cu miile în fiecare oră.

Nimeni dintre noi nu a trăit o lume cu adevărat în pace. În timpul ultimelor decenii omenirea a dezvoltat abilitatea oribilă de a extermina toată viața omenească. Acum avem armamentul – nuclear, chimic, biologic și convențional – să omorâm de mai multe ori pe fiecare bărbat, femeie și copil de pe suprafața pământului.

Numai ultimul secol singur a văzut războaie catastrofice care au luat viețile a mai mult de 150 de milioane de bărbați, femei și copii – cei mai mulți civili. În anii mai recentă duzini de conflicte armate, revolte și insurecții au bătut peste tot globul în fiecare an, distrugând viețile a milioane. Puțini își dau seama că chiar și acum scena este pregătită pentru catastrofe și mai mari.

Dece societatea noastră produce atât de multe conflicte, violențe și răutate? Unde putem găsi răspunsul?

Dacă se poate găsi vre-un punct strălucitor în lume, desigur că va fi în domeniul religiei, nu-i așa? Dar, trist, chiar și religia, la care se uită mulți pentru soluțiile problemelor lumii este în dezordine. Multe războaie recente au văzut Creștini luptându-se cu Creștini, Musulmani omorând Musulmani, Evrei confruntând Evrei.

Confuzia abundă în lumea religioasă. Chiar și multe dintre religiile pre-Creștine cu ritualurile, practicile și superstițiile lor păgâne arată o reîntoarcere în trecut. Lumea caută o semnificație pe care nu o mai găsește în credințele și ritualurile convenționale.

Dece suntem noi chinuiți de aceste probleme? Dece asemenea haos și confuzie? Este suferința rasei omenești, simplu, rezultatul unor circumstanțe necontrolabile – timp și șansă? Este suferința noastră colectivă simplu felul în care lucrurile au fost din totdeauna și vor fi întotdeauna?

Oamenii de știință au recunoscut legea de bază a universului aceea a *cauzei* care există pentru fiecare *efect*. Lucrurile nu se întâmplă, ele au loc pentru că ceva sau cineva le *cauzează* să se întâmple.

De fapt, noi putem găsi o cauză pentru fiecare rău pe care îl vedem în lume. Crime, războaie, confuzie religioasă, foamete, înfometare, boli și morți timpurii în multele lor forme tragice există *pentru un motiv*. Căsătoriile distruse, familiile destrămate, relațiile distruse și societățile distruse nu se petrec fără motiv.

Tu poți ști cauzele problemelor acestei lumi, motivul profund al atâtor dificultăți pe care le întâmpini în propria ta viață. Această broșură te va ajuta să înțelegi cauza – și mult mai important – *ce poți face tu asupra ei*.

Dușmanul Omenirii

„Fiți treji, și vegheați! Pentru că protivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8).

O cauză principală pândește în spatele circumstanțelor tragice și de suferință care afectează atâta lume. Biblia ne dezvăluie că o ființă puternică, inteligentă și în aparență infinit de puternică orchestrează activ răutatea care domină planeta noastră. Cei mai mulți dintre noi au auzit de ea. Biblia o numește cel mai des diavolul sau Satana.

Poate că te-ai întrebat vre-odată dacă există în realitate. După toate, multora diavolul apare ca un caracter de poveste – o creatură roșie ca sângele, cu coarne, grotescă, cu coadă ascuțită și bifurcată și cu aripi de liliac, care poartă o furcă și locuiește într-o regiune infernală de flăcări arzând continuu. Pentru că tipic este descris atât de bizar, nu este surprinzător că puțini iau în serios ideea unui diavol.

Există o asemenea ființă? De unde ar fi putut veni o asemenea creatură. Care-i este scopul și intenția? Ce face ea? Este ea, așa cum cred mulți, simpla întrupare a răului?

Multă lume nici nu știe ce să creadă. De unde ar fi putut să vină o asemenea creatură? Care îi este scopul, țelul și intenția? Ce face ea? Este ea, așa cum cred mulți, o simplă întrupare mitologică a răului?

Cei mai mulți oameni nu sunt siguri ce să creadă. Ei fie că nu au dat prea multă atenție concepției diavolului sau nu știu unde să caute să găsească răspunsurile.

De-a lungul veacurilor credința în existența diavolului – o ființă responsabilă pentru rău – a venit și s-a dus. În timpul Evului Mediu credința în diavol și influența lui asupra omenirii a fost certă. Dar, pe măsură ce avansurile științifice ale Renașterii înlăturau miturile și superstițiile privitoare la demoni, noțiunea diavolului ca o ființă reală a căzut în dizgrație.

Progresul științific care a urmat și răspândirea educației au încurajat scepticismul privitor la existența unei lumi spirituale, bune sau rele. Astăzi mulți ridiculizează ideea unei ființe rele care este răspunzătoare pentru mizeria și suferința pe care o vedem în jurul nostru.

Găsirea unei surse de informație de încredere

Unde putem noi găsi informație precisă, de încredere asupra lumii spirituale? Numai o singură sursă ne poate da răspunsurile, dezvăluindu-ne informații pe care nu le putem găsi nicăieri în altă parte. Acea singură sursă de încredere este Biblia.

Dincolo de ea, tot ceea ce privește Satana, și dacă el există, este numai mitologie și speculație. (Pentru o dovadă clară despre adevărul Bibliei, cere copia ta gratuită *Este Biblia adevărată?* [Is the Bible True?]) dela oricare dintre oficiile de pe lista dela sfârșitul acestei broșuri, sau scoate-o de pe Internet: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Biblia conține dovezi clare că este într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu. Prin paginile ei Dumnezeu dezvăluie adevărata informație *spirituală*, informație care nu se poate obține din nici o altă sursă. Ne spune în termeni sobri că diavolul *există cu adevărat*. Explică cum această ființă și lumea spirituală sunt în fiecare fărâmbă la fel de reale ca și lumea noastră.

Ne arată că Satana este o ființă spirituală necrezut de puternică cu o influență pătrunzătoare asupra omenirii. Împreună cu cohortele lui – numite *demoni* sau *diavoli* – el este menționat frecvent în Scripturi. El apare dela început și până la sfârșit, dela Genesa la Apocalipsă.

Biblia ne dezvăluie multe despre această ființă. Ne arată originea ei, cum a ajuns să fie ceea ce este. Ne dezvăluie intențiile ei și metodele pe care le folosește ca să le împlinească. Ne descrie caracterul și natura ei și motivările care o conduc. Ne ajută să vedem influența extraordinară pe care o poate avea asupra noastră ca indivizi și totodată influența asupra întregii omeniri. Ne dă informații pe care noi nu le-am putea descoperi sau înțelege niciodată pe contul nostru propriu.

Întâlniri reale de viață

Isus Hristos a vorbit despre diavol ca de o entitate reală, puternică, conștientă. Dacă noi îl acceptăm pe Isus ca real, ca Fiul lui Dumnezeu – și Biblia incluzând un raport adevărat al învățăturilor și serviciului Său – atunci noi trebuie să-l acceptăm și pe diavol ca fiind cu adevărat.

Autorii celor patru Evanghelii înregistrează situații în care Hristos i-a confruntat pe Satana și pe cohortele lui, demonii. Evangheliile, primele patru cărți ale Noului Testament, îl arată pe Satana ca fiind dușmanul lui Hristos, determinat să-l contracareze și să-I submineze munca. Imediat înainte ca Hristos să-Și înceapă lucrul Său, Satana a încercat, prin ispite, să-L întoarcă înapoi dela scopul Său divin (Matei 4:1-11; Luca 4:1-13). Eșuând la fiecare mișcare, Satanei la sfârșit i-a fost permis să influențeze alte ființe omenești care să-L execute pe Isus (Luca 22:2-4; Ioan 13:2, 27) – făcându-L, ca Mesia și Mântuitorul nostru, sacrificiul de ispășire pentru păcatele omenirii.

Apostolul Petru, care a îndurat lupta lui proprie cu Satana (Matei 16:21-23; Luca 22:31-32), ne avertizează să fim în gardă împotriva acestui spirit puternic și rău: „Fiți treji, și vegheați! Pentru că *protivnicul vostru, diavolul*, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8). Avertizarea lui Petru ne ajută să ne dăm seama nu numai că diavolul este inamicul lui Hristos, dar el este dușmanul tuturor discipolilor lui Hristos, căutând să-i distrugă.

Dușmanul omenirii

Dar noi aflăm mai mult în povestea cu Satana. Un mesaj central al Bibliei, dela început și până la sfârșit, este că *diavolul este inamicul întregii omeniri*. Pe măsură ce descoperim ce zice Biblia despre el, noi îl găsim încercând continuu să dăuneze omenirii, purtând război împotriva ființelor omenești în orice fel imaginabil.

Însuși numele de Satana, numele pe care Biblia îl folosește cel mai mult pentru această ființă rea, ajută să-i dezvăluie intenția sa malițioasă. Dumnezeu numește lucrurile așa cum sunt. Satan este un nume ebraic însemnând „adversar” – inamic, oponent, dușman, antagonist. Formele de verb ale numelui înseamnă „să acuze,” „să ponegrească” și „a fi un adversar” (Dicționarul Bibliei Anchor [Anchor Bible Dictionary], vol. 5, 1992, „Satana,” pagina 985).

Celălalt termen pe care Biblia îl folosește ca să descrie această ființă, *diavolul*, este de asemenea grăitoare. Diavol este tradus din cuvântul grec „*diabolos*,” de la rădăcina căruia avem asemenea cuvinte ca *diabolic* și *diavolesc*, folosit să descrie ceva rău și sinistru. *Diabolos* înseamnă „un acuzator, un defăimător” (W.E. Vine, Dicționarul complet Expositor al lui Vine al cuvintelor Vechiului și Noului Testament [Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and Ne Testament Words], 1985, „Diavol, diavolesc”).

Biblia dezvăluie mult mai mult despre natura și caracterul acestei ființe rele. Hristos spune că Satana este „este mincinos și tatăl minciunii” și că „în el nu este adevăr” (Ioan 8:44).

Prin natura lui mincinoasă și înșelătoare Satana influențează omenirea cu cel mai mult succes. Biblia dezvăluie enormitatea minciunilor Satanei – că el e „*acela care înșeală întreaga lume*” (Apocalipsa 12:9).

Înțelegeți această mărturie uimitoare a manoperei lui Satan? *El înșeală întreaga lume*! Ce înseamnă aceasta? Ce ne spune Dumnezeu când El ne dezvăluie că acest duh rău înșeală întreaga lume? Gândește-te la extraordinarele implicații ale acestei declarații. Apostolul Ioan nu spune că Satana a înșelat lumea numai într-un timp, în trecutul îndepărtat. Cuvântul folosit de Ioan – tradus înșelat -- este la timpul prezent, însemnând că decepția Satanei a început în trecut și este un proces continuu, care nu este încă sfârșit. Cartea Apocalipsei arată că decepția cea mare a Satanei va continua până când Dumnezeu va interveni miraculos ca să termine influența lui asupra omenirii.

Începutul influenței Satanei

Satana a sedus omenirea de mii de ani. Dar când – și cum – a început influența lui? Cum și-a câștigat el poziția în gândirea oamenilor? Cum reușește el să înșele nu numai o mână de oameni, dar practic întreaga rasă omenească?

Povestea începe cu originea omenirii. După cum este declarat în cartea Genesa, Dumnezeu a creat pe primii noștri părinți omenești, Adam și Eva, și a prevăzut ca să le fie locuința o grădină minunată de paradis într-o regiune numită Eden (Genesa 1:26-27; 2:7-8). Acolo El a început să-i instruiască personal (Genesa 2:16-17), punând fundația pentru ca ei să-și poată dezvolta o relație personală cu El.

Dar s-a întâmplat ceva care a stricat acea relație. „Șarpele [diavolul, (Apocalipsa 12:9; 20:2] era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe cari le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?” (Genesa 3:1).

Dumnezeu le spusese lui Adam și Eva că ei pot mânca din toți pomii din grădina Eden cu excepția unuia – pomul cunoașterii binelui și răului (Genesa 2:16-17). El i-a prevenit că ei vor pieri dacă vor mânca din acest fruct.

Satana, apărând sub forma unui șarpe, a venit pe ascuns la Eva și a contrazis ceea ce Dumnezeu îi spusese ei și soțului ei. „Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul” (Genesa 3:4-5).

Eva l-a crezut pe șarpe. Ea a mâncat din fruct și l-a împărțit cu Adam. Împreună Adam și Eva au pornit un sistem tragic pe care omenirea l-a urmat de atunci încolo: alegând să decidă propria lor cale – care în realitate nu este nimic mai mult decât să cadă pradă influenței înșelătoare a Satanei (1 Ioan 3:10) – în loc de adevărul lui Dumnezeu. Viața pentru om nu va mai fi niciodată la fel. Păcatul – răzvrătirea contra învățării lui Dumnezeu – intrase în lume (Romani 5:12). Omenirea avea să culeagă acum fructul ei tragic.

Satana, care l-a acuzat pe Dumnezeu de minciună, a fost dovedit el însuși a fi un mincinos. În loc să conducă spre viață și să devină înțelepți și înțelegători ca Dumnezeu după cum le promisese Satana, calea neascultării pe care o aleseseră Adam și Eva avea să conducă numai la confuzie și moarte.

Căderea lui Adam și Eva sub influența Satanei a fost începutul „acestui veac rău” (Galateni 1:4). Satana a reușit să injecteze minciunile lui viclene în relația dintre Dumnezeu și copiii omenești ai lui Dumnezeu. Convingând-o pe Eva că Dumnezeu îi mințea despre consecințele luării din fructul interzis, Satana a arătat dela începuturi în istoria omenirii că el este adversarul atât a lui Dumnezeu cât și al omenirii, falsul acuzator și calomniatorul absolut – semnificația numelor lui biblice.

Un ucigaș dela început

Isus s-a referit la acest incident din Grădina Eden când El i-a confruntat pe cei care se opuneau mesagiului și muncii Lui – oameni criminali care voiau să-L omoare pentru că El se identificase ca Fiul lui Dumnezeu. Isus a recunoscut sursa motivării lor: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii*” (Ioan 8:44).

Satana a fost cu adevărat „un ucigaș dela început.” Totuși el nu a trebuit să dăuneze fizic pe Adam și Eva ca să aducă moartea lor; el a știut că dacă ar putea să-i influențeze să păcătuiască – să nu-L asculte pe Dumnezeu – ei își vor aduce moartea asupra lor înșiși (Romani 6:23). Minciunile lui – înșelăciunea lui, au condus direct în cele din urmă la supunerea lui Adam și a Evei ghiarelor morții. Influențând toate ființele umane de atunci ca să aleagă la fel calea păcatului și a nesupunerii lui Dumnezeu, Satana a jucat un rol în moartea tuturor oamenilor de când Adam și Eva au murit (Romani 5:12).

Hristos a zis de asemenea că Satana „este mincinos și tatăl minciunii.” Minciunile lui au subminat și după aceea au distrus relația dintre Dumnezeu și copiii Lui. Urmând exemplul lui Adam și Eva prin acceptarea căii Satanei de păcat și rebeliune, noi ne-am separat de ghidarea și ajutorul lui Dumnezeu, și am avut nevoie cu disperare de răscumpărarea care poate veni numai prin Hristos (Isai 59:1-2; Romani 3:23-24; Faptele Apostolilor 4:12).

Lumea suferă din cauza păcatului

Omenirea în general a continuat să urmeze tiparul pus de Adam și Eva cu atât de mult timp în urmă. Satana, înșelându-ne să respingem învățătura lui Dumnezeu și influențându-ne să-l urmăm pe el, a avut grijă ca noi, întocmai cum au făcut Adam și Eva, să continuăm să rezistăm controlului lui Dumnezeu asupra noastră (Romani 5:10; 8:7; Efeseni 2:1-3). Noi suferim consecințele dureroase ale alegerilor și acțiunilor noastre întocmai ca și ei. Desigur că Isus Hristos a venit să moară pentru

păcatele noastre și să arate, acelora dintre noi pe care Dumnezeu îi cheamă la mântuire în această epocă, drumul spre pocăire și de ieșire din mizeriile noastre. (Pentru a înțelege mai mult, cere broșurile gratuite *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life] și *Transformându-ți viața -- procesul de convertire* [Transforming Your Life – The Process of Conversion] sau scoate-le de pe www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Dece este lumea atât de plină de mizerie? Răspunsul, cum este dezvăluit în Cuvântul lui Dumnezeu, este simplu: Noi culegem ceea ce am semănat. „Nu vă înșelați.” scrie apostolul Pavel „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea...” (Galateni 6:7-8). Acțiunile noastre aduc consecințe. Multă din suferința lumii poate fi atribuită acțiunilor și hotărârilor lumii. Noi nu am învățat că multe din alegerile noastre conduc la rezultate tragice indiferent de intențiile noastre.

Profetul Osea a înțeles acest principiu de cauză și efect în timp ce el observa trista condiție spirituală a împărăției Israelului în 700 B.C. Osea 2 și 4 arată că idolatria, violența și imoralitatea sexuală erau rampante în timpul lui Osea. În câțiva ani puternicul Imperiu Asirian avea să coboare dinspre nord și să lase imperiul Israelului distrus, omorând sau înrobind locuitorii lui.

Dumnezeu i-a dezvăluit lui Osea ce avea să vină și dece: „Fiindcă au semănat vânt, vor secera furtună” (Osea 8:7). „Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mâncat rodul minciunii...” (Osea 10:13). Cu alte cuvinte, a zis Dumnezeu, este inevitabil ca păcatele oamenilor să nu îi prindă din urmă: „Tu singur te pedepsești cu răutatea ta și tu singur te lovești cu necredințioșia ta” (Ieremia 2:19).

Când căutăm motivul principal dece oamenii suferă, putem afla multe dacă trasăm circumstanțele lor la cauza lor. Cel mai des vom găsi că *păcatul* este cauza sub înțeleasă – și suferința și mizeria sunt numai consecințele naturale.

Prin influențarea omenirii să păcătuiască, făcând păcatul atractiv și ademenitor, Satana ține lumea noastră într-o încleștare înșelătoare de minciuni, suferință și moarte.

Este înșelată întreaga lume?

Dacă tu ai fi diavolul și ai voi să înșeli întreaga lume, cum ai aborda o asemenea problemă?

Mai întâi probabil că ai convinge oamenii că tu nu exiști și că singura sursă de informație care îți arată motivele și metodele este nimic mai mult decât o colecție de fabule care nu au nimic de a face cu viețile lor.

Noi am văzut exact aceasta. Începând cu câteva secole mai în urmă, și stârnită de teoriile unor oameni ca Charles Darwin – care a inventat un mod de a explica creația fără Creator – multă lume a început să pună la îndoială autoritatea și inspirația Bibliei.

Ei au început s-o ridiculizeze, ca fiind numai mit și superstiție, existența unei lumi spirituale, acceptată de mult fără dubiu de cei care au crezut în Biblie.

În universitățile de frunte ale lumii scepticii au pus la îndoială validitatea și acuratețea Bibliei, și gândirea științifică – din care multă lume respinge orice nu poate fi detectat prin simțuri. Generații de conducători au fost învățați să arunce orice ce nu putea fi măsurat prin metode științifice.

Atunci au venit cele două războaie mondiale. Două generații succesive și-au văzut tații, soții și fiii lor pierduți pe câmpurile de luptă însângerate în colțuri îndepărtate ale

lumii, fără ca nici unul dintre războaie să obțină o pace de durată. Victimele civile, de asemenea, au fost îngrozitoare, cu zeci de milioane de vieți distruse. Stupefiați de asemenea distrugere de viață și proprietate, mulți au pierdut credința în Dumnezeu, crezând că o Ființă Supremă Atotputernică nu ar permite nici odată un asemenea măcel și suferință.

Astfel, în numai câteva generații, credința într-un Dumnezeu Atotputernic și A tot iubitor și încrederea în Biblie ca revelarea Lui pentru omenire au fost distruse.

În lumea noastră modernă, deși mulți încă pretind să creadă în Dumnezeu, puțini își iau suficient serios credința declarată pentru ca s-o lase să le ghideze viețile lor. Biblia este consistent cea mai vândută carte din lume, totuși este una dintre cărțile cel mai puțin citite și înțelese. Cei mai mulți cred că Biblia și lumea spiritelor nu au nimic de a face cu ei și cu viețile lor.

Deși religia ar trebui să fie o sursă de înțelegere a lui Dumnezeu și a lumii spiritelor, este prea adesea numai o altă sursă de confuzie și neînțelegere. Spre exemplu, Creștinismul este religia declarată a aproximativ o treime din populația lumii și este cea mai numeroasă religie singulară. Dar este împărțită în mii de secte și denominații, multe dintre ele pretinzând că reprezintă adevăratele învățături ale Bibliei și ale lui Isus.

Niciodată în istoria omenirii, de sigur, nu au fost Creștinii declarați să cuprindă o majoritate a populației lumii. Cei mai mulți oameni în timpul ultimelor două milenii au urmat o mulțime tulburătoare de zeități, guru și învățători religioși. Unii au crezut în Dumnezeu,

alții în diferite spirite bune și rele sau deloc în Dumnezeu și lumea spiritelor.

Evident că aceste credințe incompatibile și adesea opuse nu pot fi toate corecte. Dumnezeu nu este autorul confuziei (1 Corinteni 14:33). Efectul acestei mari confuzii și diviziuni religioase este exact ceea ce cineva s-ar aștepta dela o ființă a cărei țintă este „să înșele întreaga lume” (Apocalipsa 12:9). Multă lume nu crede de loc în diavol, și mulți dintre aceia care cred nu sunt siguri de ce ar trebui să creadă, întrucât atât de multe învățături religioase sunt confuze și contradictorii.

Cei mai mulți sunt profund sinceri în credința lor. Dar, întrucât credințele atâtor Creștini declarați contrazic credințele altor Creștini declarați, ei nu pot fi toți corecți. Mulți dintre ei sunt sinceri, dar *sinceri eronați*. Ei, împreună cu restul lumii, *au fost înșelați*. Așa deci, care sunt implicațiile pentru Creștinii declarați ale înșelăciunii Satanei și rezultanta ei confuzie?

Hristos a întrebat oamenii din zilele Sale care erau sinceri și totuși induși în eroare: „...De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ce spun Eu” (Luca 6:46).

El i-a avertizat pe discipolii Săi să fie conștienți de decepția religioasă. „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva” le-a spus Hristos (Matei 24:4). El a proorocit că se vor ridica conducători religioși care vor pretinde că îl reprezintă pe El dar în fapt ei vor fi șarlatani care „vor înșela pe mulți” (versul 5).

În loc de a fi o sursă de informație și înțelegere a marelui spirit răuvoitor care este inamicul omenirii, religia a fost actualmente una dintre uneltele principale pe care diavolul le-a folosit să înșele lumea!

L-a creat Dumnezeu pe Diavol?

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!” (Isaia 14:12).

De unde a venit diavolul? Cum se face că o asemenea creatură a ajuns să existe? A creat Dumnezeu intenționat un spirit rău? Biblia dezvăluie răspunsurile la aceste întrebări. Ele ne ajută să înțelegem de ce Satana este cu adevărat inamicul omenirii.

Pentru a înțelege natura Satanei noi trebuie să mergem înapoi în timp, înainte ca omul să fi existat. Genesa 1:1 ne spune că „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.” Deși, după cum este de obicei cazul, Biblia nu ne spune toată povestea în unul sau chiar în mai multe versuri. Noi găsim amănunte mai multe în alte părți ale Bibliei, în cazul acesta în cartea lui Iov.

Când Iov, din cauza dificultăților pe care le avea a început să pună la îndoială judecata lui Dumnezeu, Dumnezeu a răspuns cu întrebări specifice ca să-l ajute să-și dea seama că nu avea înțelepciunea de a-L pune la îndoială pe Dumnezeu. În răspunsul Său, sub forma întrebărilor puse lui Iov, Dumnezeu a destăinuit unele amănunte despre creația Lui a pământului. „Unde erai tu când am întemeiat pământul?” I-a întrebat Dumnezeu. „Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temeliele lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului, atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” (Iov 38:4-7).

Aici Dumnezeu a destăinuit informații pe care nici un om nu putea să le cunoască, pentru că nici un om nu a fost prezent la creație. Dumnezeu a descris pământul la creația sa ca un giuvaer uluitor de frumos plutind în spațiu. Evenimentele creației au fost atât de minunate că „toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie.” Fiii [îngerii] lui Dumnezeu – ființe spirituale pe care le crease Dumnezeu – existau deja când Dumnezeu a făcut pământul. Ei au fost uniți în bucuria lor când Dumnezeu a creat lumea, cântând și strigând în exaltare. Ei erau în armonie și înțelegere perfectă în momentul acela.

Un pământ minunat devine pustiu

La câțva timp după aceea, totuși, situația s-a schimbat dramatic. Genesa 1:2 ne spune că , după creația sa, „pământul era pustiu și gol.” Traducerea nu transmite adecvat înțelesul originalului Ebraic. Cuvintele *tohu* și *bohu*, traduse „pustiu” și „gol,” sunt traduse mai bine ca „dezolat și gol” (Traducerea literală a lui Young [Young’s Literal Translation]).

Totuși, în Isaia 45:18, Dumnezeu a spus lămurit că „l-a făcut [pământul] nu ca să fie *pustiu*.” Aici este folosit același cuvânt ebraic, *tohu*. Dacă Dumnezeu nu a creat pământul într-o stare „pustiu și gol,” cum de ajuns să fie în această stare?

Parte din răspuns este indicat în Genesa 1:2. Cuvântul ebraic *hayah*, tradus „a fost,” poate fi de asemenea tradus corect „a devenit,” [făcut, prefăcut (transformat)], cum este tradus în Genesa 2:8 și 19:26. Pământul nu a fost creat pustiu (dezolat) și gol dar *a devenit* [s-a prefăcut (transformat)] în această stare la un anumit moment după creația sa. Traducerea Rotherham a Genesei 1:2 citește corect, „Acum pământul *devenise* dezolat și gol.”

Dumnezeu a creat pământul într-o frumusețe așa de strălucitoare că îngerii au fost peste măsură de fericiți la creația sa. Dar s-a întâmplat ceva care să aducă o condiție de devastare și dezolare. Frumusețea lui originală a fost distrusă. Dumnezeu atunci a refăcut-o, transformând-o într-o casă minunată pentru primul bărbat și prima femeie, cum este înregistrat în restul Genesei 1. Dar raportul Genesei nu ne spune povestea întregă. Ceva s-a întâmplat între primele două versuri al Genesei care nu a fost înregistrat acolo.

Dumnezeu ne dă amănunte adiționale, în alte câteva capitole ale Bibliei, legat de ce a adus această condiție de confuzie și dezolare. În 2 Petru 2 Biblia a înregistrat mai multe exemple ale judecății lui Dumnezeu pentru faptele rele. Versurile 5 și 6 discută poporul din vremea lui Noe, și atunci distrugerea în flăcări a Sodomei și a Gomorei.

Dar mai înainte de aceasta, în versul 4, citim „Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe *îngerii* cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întunec, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată.” *Când* au păcătuit acești îngeri și *care* a fost păcatul lor?

Din nou, trebuie să ne uităm la alte versuri ca să aflăm răspunsul. Iuda 6 ne dă amănunte adiționale: „El [Dumnezeu] a păstrat pentru judecata Zilei celei Mari, puși în lanțuri vecinice, în întunec, pe *îngerii* cari nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.”

Am văzut mai devreme că la creația pământului *toți* îngerii au fost fericiți și bucuroși, cântând și strigând împreună. Este evident atunci, că la un moment mai târziu unii dintre ei au păcătuit – distrugând armonia și înțelegerea minunată de care se bucuraseră. Care a fost natura păcatului lor? Ei „nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința” – au părăsit locul și poziția pe care le-o dăduse Dumnezeu. Ei s-au răzvrătit împotriva Făcătorului lor, a Creatorului universului fizic și al lumii spirituale a ființelor îngerești!

Primul război

Noi găsim mai multă informație în Isaia 14. Capitolul acesta descrie această rebeliune îngerească și identifică pe conducătorul ei. Ne dă multe amănunte importante pe care noi nu le-am putea afla în nici un alt fel.

În versul 4 Dumnezeu se adresează „împăratului Babilonului.” În vremea lui Isaia, orașul-stat al Babilonului apărea ca puterea principală din regiunea aceea a lumii. Împăratul ei era un ațățător la război, întinzându-și împărăția prin forță brută. El a înrobit, jefuit și devastat națiunile din jurul lui. Filozofia lui era satanică – acumulează putere și bogății pe seama altora, obținând-o prin violență și vărsare de sânge. Acest împărat al Babilonului *l-a exemplificat* pe Satana și trăsăturile lui distinctive.

În versul 12 subiectul se schimbă de la acest împărat fizic la o altă ființă puternică, tradusă aici ca „Luceafăr.” Cuvântul ebraic original pentru această ființă – folosit numai această singură dată în Biblie – este *Heylel*, care în aparență înseamnă „strălucitor” sau „cel ce lucește.”

Mulți savanți au recunoscut că limbajul original aici este într-o formă de *lamentare*, o exclamație de plângere asupra unei pierderi mari. „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noptii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt” (versurile 12-14).

Cine este această ființă care a îndrăznit să se exalte deasupra stelelor (îngeri; Apocalipsa 1:20) lui Dumnezeu, să-L provoace pe Însuși Dumnezeu ca conducător al universului?

În Ezekiel 28 Dumnezeu ne dă răspunsul. Acest capitol este scris mult la fel ca Isaia 14. Dumnezeu începe discutând de un conducător omenesc, după aceea schimbă la puterea spirituală din spatele tronului pământesc – conducătorul din culise care controlează împărățiile acestei lumi (compară cu Luca 4:5-7).

În Ezekiel 28:2 Dumnezeu se adresează „voivodului Tirului.” Tirul, un oraș-port pe coasta Mediteranei la nord de Israelul din antichitate, a fost faimos ca centru de comerț. Conducătorii lui au devenit aroganți și prezumtivi din cauza avuției și influenței lor. În versurile 6-10 Dumnezeu îi spune acestui conducător că din cauza aroganței lui, puterea și bogățiile lui vor cădea și el va fi detronat.

Dar observă în versul 12 că Dumnezeu începe să se adreseze „împăratului Tirului” în loc de voievod (prinț). Această ființă este *adevăratul* conducător, puterea reală din spatele tronului.

În descrierea lui Dumnezeu a acestui „împărat al Tirului” este clar că El nu vorbește de o ființă omenească fizică. „...*ajunseseși la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune, și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, și cu aur; timpanele și flutele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut*” (versurile 12-13).

Nici un muritor omenesc nu ar putea fi descris exact că „*ajunseseși la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune, și desăvârșit în frumusețe.*” Această ființă a fost *creată* – spre deosebire de ființele omenești care sunt *născute* în loc de a fi create. Această ființă a fost de asemenea în „*Eden, grădina lui Dumnezeu.*” În afară de Adam și Eva, nici o altă ființă nu a fost în Eden. Dumnezeu i-a izgonit pe Adam și Eva, după care a pus acolo un înger cu sarcina precisă de a preveni pe oricine de a mai intra (Genesa 3:24).

În versul următor, Dumnezeu menționează parte din istoria acestei ființe. „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare” (Ezekiel 28:14).

Dece îi permite Dumnezeu Satanei să influențeze omenirea?

Dumnezeu este atotputernic. Totuși El îi permite Satanei să conducă activitățile sale înșelătoare și distructive – în cadrul anumitor limite – cu un scop. Pentru a înțelege scopul acela, să începem cu un exemplu din cartea lui Iov.

„Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „Dela cutreierarea pământului și dela plimbarea pe care am făcut-o pe el.” Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate dela rău.” Și Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, și turmele lui acopăr țara. Dar ia întinde-Ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.” Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului” (Iov 1:6-12).

Dumnezeu a înțeles inima lui Iov mai bine decât și-a dat seama Satana. Deși Dumnezeu i-a acordat Satanei permisiunea de a-l face să sufere pe Iov, diavolul nu a reușit în încercările lui de al întoarce pe acest om drept împotriva lui Dumnezeu. Cu toate acestea, povestea lui Iov suferind sub aflicțiunea Satanei ne dezvăluie mult despre motivul pentru care Dumnezeu uneori ne lasă să suferim.

Ca și cu Iov, Dumnezeu pune la încercare caracterul fiecărei ființe omenești. Pavel a scris, „să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima” (1 Tesaloniceni

2:4). Moise a explicat Israelitilor din antichitate, „Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui. Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame, și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul” (Deuteronom 8:2-3).

Dumnezeu permite omenirii să *învețe* – în parte prin experiență nemijlocită că *singurul fel de viață* care va lucra este felul de viață pe care îl dezvăluie El în Cuvântul Său, Biblia. Lecția aceea nu va fi completă până când toată omenirea nu va fi învățat că „fiecare cuvânt” al instrucțiunilor dezvăluite de Dumnezeu este esențial pentru bunăstarea noastră fizică, mintală și spirituală (Matei 4:4; Deuteronom 5:29). Nici un alt mod de viață nu realizează scopul lui Dumnezeu și nu ne conduce în final la fericire.

Dar cum poate Dumnezeu să transmită această noțiune oamenilor care au fost născuți într-o lume care nu are nici cunoștință nici înțelegere? El ar fi putut să ne pre-programeze ca să ne comportăm numai cu instincte inofensive predeterminate. Dar atunci noi am fi numai niște automate, ne având puterea de ales, fără individualitate, fără caracter.

O asemenea existență nu este ceea ce Dumnezeu intenționează pentru noi. El ne-a creat ca să devenim membrii ai propriei Lui familii – fiii și fiicele Lui (2 Corinteni 6:18) – capabili de a duce marile răspunderi în cadrul familiei Sale.

Dumnezeu a declarat scopul său pentru noi la începutul existenței omenești: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele cari se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Genesa 1:26-27).

Dumnezeu a creat omenirea *să fie ca El*, să conducă -- să aibă control -- peste creația Sa. Pentru a învăța cum să exerseze corect un asemenea nivel de răspundere, omul trebuie mai întâi să învețe cum să deosebească ce este corect de ce este greșit, binele de rău și înțelepciunea de prostie. Învățând adevărata înțelepciune implică învățarea cum să faci alegeri înțelepte. Dela început Dumnezeu a indicat calea cea dreaptă, dar El a permis oamenilor să fie expuși și să facă alegeri proaste.

Dumnezeu a permis Satanei, personificarea răului, să intre în Grădina din Eden și să discute părerile lui despre viață cu Adam și Eva. Atunci ei au trebuit să facă o alegere.

Căderea unui arhanghel

Ce înseamnă aceste declarații remarcabile? Ce este „un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse”?

Evrei 8:5 ne spune că tabernacolul stabilit de Moise – sanctuarul portabil pe care Israelii l-au purtat cu ei prin pustiu – a fost „chipul și umbra lucrurilor cerești.” În Exodul 25:18-20 noi aflăm că Dumnezeu i-a instruit pe Israeliti să facă o reproducere – un model fizic – al tronului Său pentru tabernacolul pe care ei urmau să-l care cu ei în pustiu. De fiecare parte a „scaunului milei (capacul ispășirii),” care a reprezentat tronul lui Dumnezeu, a fost un heruvim de aur cu aripile întinse să acopere scaunul milei (capacul ispășirii). Acești doi heruvimi, făcuți din aur, au reprezentat ființe angelice reale – marii arhangheli ale căror aripi acoperă tronul lui Dumnezeu.

Ființa adresată de Dumnezeu prin Ezekiel este chemată „heruvimul care acoperă,” indicând că odată, el fusese unul dintre cei doi mari arhangheli descriși în modelul tronului lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat acestor îngeri distincția extraordinară de a servi și acoperi însăși tronul lui Dumnezeu.

Ei au ales să-l urmeze pe Satana în loc de Dumnezeu. Rezultatul a fost înșelarea tragică a omenirii de către Satana.

Totuși, când Isus Hristos se reîntoarce pe pământ, Dumnezeu va îndepărta înșelăciunea Satanei. Dumnezeu va începe atunci, la scară mare, procesul de inversare a relelor făcute de Satan. În final nu va mai rămâne nimic din influența diavolului.

Omenirea va putea atunci să revizuiască mii de ani de istorie tragică și s-o compare cu binecuvântarea domniei lui Hristos. Biblia ne dezvăluie că atunci când se va întâmpla aceasta majoritatea copleșitoare a omenirii va respinge înșelăciunea Satanei și va îmbrățișa cu entuziasm fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.

Dumnezeu este în control, dar El a permis Satanei să domine omenirea pentru două motive de bază. Primul, Adam și Eva, primii noștri părinți, *au ales* dominația Satanei asupra lor. Al doilea, Dumnezeu vrea ca toată omenirea să învețe că „soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, când umblă, să-și îndrepte pașii spre țintă” (Ieremia 10:23).

Multe alte scripturi spun că Dumnezeu „șade între heruvimi,” arătând că aceste ființe minunate Îl însoțesc și Îl servesc la scaunul Lui de putere (1 Samuel 4:4; 2 Samuel 6:2; 2 Împărați 19:15; 1 Cronici 13:6; Psalm 80:1; Isaia 37:16). Această creatură magnifică a avut o poziție de onoare și distincție în tărâmul îngeresc al lui Dumnezeu.

Același heruvim mare a fost descris ca fiind „pe muntele sfânt al lui Dumnezeu.” În Biblie, „dealuri” și „munți” sunt adesea folosite să simbolizeze guverne (Apocalipsa 17:9-10). În aparență acest arhanghel a administrat și ajutat în guvernarea altor îngeri, al căror număr este în multiple de milioane (Daniel 7:9-10).

Dumnezeu a spus de asemenea acestui heruvim, „Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine” (Ezekiel 28:15). La fel cu descrierea din Isaia 14, acest pasagiu descrie o ființă creată, dar nu omenească. Această ființă a fost extraordinară, *perfectă* până când a păcătuit.

„...te-ai umplut de silnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare” (versul 16). Această ființă, odată minunată, a păcătuit și a fost expulzată dela tronul lui Dumnezeu, aruncată afară în dizgrație.

Care a fost păcatul care a adus acestui mare înger exilul lui Dumnezeu? Isaia 14:13-14, pe care l-am citit mai devreme, ne dă răspunsul: „Tu ziceai în inima ta: „*Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele [îngerii] lui Dumnezeu; voi șede [pe tron] pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noptii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.*”

Această entitate spirituală puternică a decis să-l provoace pe Dumnezeu pentru controlul universului!

Călcând pe urmele unui dumnezeu diferit

Biblia este foarte clară că civilizații și societăți sunt influențate de Satana. Ioan scrie că „toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19). Civilizația în totalitate a fost sedusă de această ființă vicleană prin decepție convingătoare și minciuni insidioase.

Rezultatul a fost mii de ani de chin, mizerie și suferință omenească. Înșelați de minciunile lui, oamenii au acceptat de bunăvoie *modul de viață al Satanei* în loc de *modul de viață al lui Dumnezeu*. Rezultatul urmării căii Satanei, care prin minciuna lui apărea atrăgător și natural celor mai mulți oameni, poate fi prezis: „Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte” (Proverbe 14:12; 16:25).

Viclenia Satanei este atât de completă, atât de insidioasă, încât Biblia îl cheamă „dumnezeul veacului acestuia” (2 Corinteni 4:4). Apostolul Pavel, în greaca originală, îl identifică pe el ca *theos* –

dumnezeul, cel care este închinat – al acestui *eon*, această vreme, această epocă în istorie.

Consideră mărimea influenței Satanei asupra omenirii – că cea mai mare parte a omenirii fără intenție i se închină și urmează *pe diavol* ca dumnezeul ei. Acesta este adevărul de necrezut dezvăluit în Biblia ta! Înțelegerea acestei realități explică multe din paradoxurile supărătoare pe care le vedem în lumea din jurul nostru.

Pavel explică de ce, ca rezultat al stăpânirii Satanei asupra omenirii, cea mai multă lume nu crede adevărul Bibliei. Ei nu înțeleg evanghelia – veștile bune – planului lui Dumnezeu pentru omenire. „Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4:3-4).

Complect schimbat din bun în rău

Acela ce fusese o ființă spirituală uimitoare de frumoasă, imens de talentată, cu mari răspunderi în ierarhia îngerilor lui Dumnezeu a devenit, prin răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu Atotputernicul, o creatură condamnată, josnică. El a devenit *Satan* -- adversarul, calomniatorul, acuzatorul și distrugătorul. El a devenit *diavolul* – dușmanul lui Dumnezeu și al omenirii!

Puterile imense pe care le folosisese în serviciul lui Dumnezeu au fost întoarse, nu ca să-l servească pe Dumnezeu, ci, ca să încerce să împiedice scopul lui Dumnezeu. Această creatură rămâne ființă spirituală cu puteri enorme, dar acum aceste puteri sunt folosite în scopuri rele, distructive.

Această ființă a devenit atât de vanitoasă și mândră încât crede că *el* ar trebui să fie conducătorul universului. Dumnezeu îi spune: „Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta” (Ezekiel 28:17). Talentele și abilitățile lui enorme l-au făcut să creadă că el e fost egal, dacă nu mai bun decât, Însuși Dumnezeu. Gândirea lui a devenit coruptă. El s-a răzvrătit contra lui Dumnezeu și a încercat să-L răstoarne. Prin răzvrătirea lui contra Creatorului său, el s-a transformat în Satana diavolul.

El n-a fost singur în această rebeliune. Milioane de alți îngeri i s-au alăturat respingând conducerea și autoritatea lui Dumnezeu. Găsim aceasta descrisă simbolic în Apocalipsa 12:3-4: „În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roș, ...Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului...” Versul 9 identifică acest balaur cu Satana. Așa cum am văzut mai devreme, Biblia folosește stelele ca simboluri pentru îngeri (Apocalipsa 1:20). În aparență aceasta arată că o treime din îngeri l-au urmat pe Satana în această răzvrătire.

Biblia se referă la acești îngeri răzvrățiți ca *demoni*. Ei sunt *îngeri care au căzut* – ei au căzut ca plumbul din scopul lor de a servi pe Dumnezeu și omenirea (Evrei 1:13-14), reduși la ură și amărăciune pentru Dumnezeu și scopul Lui sfânt pentru omenire. În Scripturi ei sunt arătați nu numai că pot să influențeze, dar chiar să posede pe oameni (adică, să aibă mai mult control decât chiar și un hipnotizator omenesc ar putea să aibă). Asemenea control demonic adesea poate cauza ca oamenii să exprime comportare violentă și de distrugere de sine (Matei 8:28; 17:14-18; Faptele Apostolilor 19:14-16; Luca 8:27-33).

Slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să fie prea înfricoșați sau nervoși că asemenea influențe demonice i-ar afecta pe ei. Spiritele rele sunt mai puține ca număr și inferioare ca putere decât îngerii loiali ai lui Dumnezeu, care sunt „duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea” (Evrei 1:14). Creștinii trebuie să aibă încredere pentru că „Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință” (2 Timotei 1:7).

O minte tare în unison spiritual cu modul de viață al lui Dumnezeu este cel mai bun fel de a rezista influențelor demonice. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu sunt plini de Duhul Său (Efeseni 5:18), împuternicindu-i să reziste unor asemenea influențe și să facă duhurile rele să fugă (Iacov 4:7). De asemenea, adevăraților preoți ai lui Hristos li s-a dat autoritate asupra demonilor, împuternicindu-i să dea afară demonii din cei pe care ei îi posedă (Matei 10:1, 8; Marcu 6:13, 16-17). După toate, Dumnezeu este sursa de putere absolută.

Dumnezeu: Conducătorul universului

Deși Biblia identifică pe Satana ca „domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării” (Efeseni 2:2; Ioan 12:31; 14:30; 16:11), Dumnezeu menține controlul ca „Domn al cerului și al pământului” (Matei 11:25). El îi dă diavolului considerabilă libertate în ceea ce face, dar Dumnezeu reține dreptul și puterea de a interveni.

Biblia arată că Dumnezeu folosește puterea de a interveni cu cumpătare, adesea lăsând cauzele naturale ale evenimentelor să lucreze planul și scopul lui pentru omenire. Amintește-ți ce i-a spus Isus lui Pilat, „N-ai avea nici o putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus” (Ioan 19:11).

„Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos” este subiectul principal la Efeseni 1 (versurile 3 și 17). Tronul Lui este, „mai pe sus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, *nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor*. El l-a pus [Isus] totul supt picioare...” (versurile 21-22).

Regele David al Israelului a recunoscut suveranitatea lui Dumnezeu: „Domnul Și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia

Lui stăpânește peste tot” (Psalm 103:19) și „El privește din înălțimea sfințeniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pământ” (Psalm 102:19).

Conducătorul păgân Nabucodonosor eventual a ajuns să vadă și el aceste adevăruri după ce Dumnezeu l-a umilit pentru șapte ani: „După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăș mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Prea Înalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește vecinic, Acela a cărui stăpânire este vecinică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam. Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor [tărâmul îngerilor] și cu locuitorii pământului” (Daniel 4:34-35; compară 5:21).

Primele două capitole ale lui Iov arată autoritatea pământească a diavolului și cum se potrivește în supremația lui Dumnezeu asupra universului. Deși patriarhul Iov a suferit imense tragedii din cauza activităților diavolului, povestea arată că în nici un caz diavolul nu ar fi putut face nimic din ceea ce Dumnezeu nu a permis. Dumnezeu păstrează controlul final.

Munca Satanei în lumea noastră

„a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos...” (2 Corinteni 4:4).

Acum că am văzut că Satana este o ființă reală cu puteri reale, trebuie să înțelegem cum își folosește el puterea lui. Noi ar trebui să înțelegem de asemenea intențiile lui și țelul lui final.

Am văzut în capitolul precedent că Satana a condus alți îngeri pe căi greșite într-o încercare nesăbuită de a răsturna autoritatea lui Dumnezeu. Înfumurarea lui, mândria și setea de putere l-au condus la un război cu conducătorul universului.

Neavând succes la aceasta, Satana a încercat să se pună de-a curmezișul și să dezbine legăturile lui Dumnezeu cu omenirea. El nu a pierdut nici un moment înainte de a începe să stânjenească relația lui Dumnezeu cu oamenii. Genesa 3 descrie apariția pe scenă a Satanei la scurt timp după ce Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva.

Primul lucru pe care l-a încercat Satana a fost să distrugă relația dintre Dumnezeu și primii oameni. El a întrebat-o șiret pe Eva, „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?” (Genesa 3:1). Viclean el a evitat să menționeze tot ceea ce Dumnezeu îi *dăduse* ei și lui Adam – fiecare altă plantă, pom și fel de fruct din grădină. El a reușit s-o facă să se concentreze pe fructul *singurului* pom din care Dumnezeu le interzisese să mănânce. El a început cu viclenie s-o înșele pe Eva. El a introdus prima lui minciună, spunându-i că nu aveau să moară dacă ar lua din fructul oprit (versul 4). El a urmat cu un alt neadevăr, calomniindu-L pe Dumnezeu acuzându-L că ar ține-o înapoi pe Eva ascunzându-i informații valoroase (versul 5). Ea a fost sedusă de puterea lui de convingere.

Ea a fost înșelată de viclenia Satanei (2 Corinteni 11:3). Adam nu a fost înșelat (1 Timotei 2:14); el pur și simplu a urmat-o pe nevasta lui și i s-a alăturat în neascultarea instrucțiunilor clare ale lui Dumnezeu. Vedem că presiunea semenilor – care ne influențează să fim de acord chiar când știm că cursul de acțiune este greșit – a fost cu noi de foarte mult timp.

Țelul principal al Satanei

Acest raport ne ajută să vedem că principalul țel al Satanei este de a se pune de-a curmezișul planului lui Dumnezeu de a-Și clădi o relație de familie cu omenirea.

Dela început Dumnezeu a avut un plan minunat pentru oameni – să ne dea darul vieții veșnice. Unul dintre pasagiile cele mai familiare din Biblie o exprimă clar: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică” (Ioan 3:16).

Scopul lui Dumnezeu este ca să-și extindă vast familia Sa. Chiar acum acea familie veșnică constă numai din două persoane, Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos, Fiul Său (Luca 10:22). Scopul lui Dumnezeu pentru omenire – viața veșnică în familia Sa – este focarul central al întregii creații, „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8:19).

Această relație strânsă de familie este dorința ferventă a lui Dumnezeu pentru omenire (pentru o mai bună înțelegere a acestui adevăr cere broșura ta gratuită *Care este destinul tău?* [What is Your Destiny?]) sau scoate-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm). Pavel îl cheamă pe Isus, „cel întâi născut dintre mai mulți frați” (Romani 8:29). Ca primul născut Fiul al lui Dumnezeu, El este primul dintre mulții copii ai lui Dumnezeu care vor fi până la sfârșit parte din familia lui Dumnezeu, și „Lui [Isus] nu-i este rușine să-i numească „frați” (Evrei 2:11).

Dumnezeu ne-a promis că „cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu” (Apocalipsa 21:7). „Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic” (2 Corinteni 6:18). Dumnezeu ne dorește nemurirea astfel ca noi să putem trăi cu El pentru veșnicie. El dorește ca să înceapă cu noi acum o relație apropiată de familie (Ioan 14:23).

Satana, însă, vrea să împiedice planul lui Dumnezeu în orice fel ar putea. El vrea să ne împiedice să ne dezvoltăm o relație apropiată cu Dumnezeu. El vrea să ne împiedice de a obține destinul nostru ca fiice și fii ai lui Dumnezeu.

Satana: Un înger de lumină?

Dacă ai putea vedea și l-ai putea întâlni pe diavol față-n față, cum ar arăta el? El este descris în mod obișnuit ca o caricatură într-un costum roșu cu o furcă și o față oribilă de vampir.

Dar nici una dintre aceste caracterizări nu este nici pe aproape de adevăr. În realitate, dacă ar fi să-l întâlnești pe diavol, l-ai găsi foarte atractiv, antrenant și convingător. Deși el este cu adevărat prințul întunericului, Satana se prezintă pe sine cu succes ca „un înger de lumină” (2 Corinteni 11:14). Satana este un maestru al reprezentării false. El este cel mai mare agent de publicitate, ambalând produsul lui astfel că apare atrăgător și ispititor în timp ce în realitate este o otravă ucigătoare. El vrea ca clienții lui să-l vadă ca fiind bun, binefăcător și de încredere. El vrea ca produsul lui – păcatul și respingerea lui Dumnezeu – să apară

ademenitor și atrăgător, și el are de obicei foarte mult succes.

Satana nu prezintă nici odată păcatul așa cum este în realitate. El nu prezintă nici odată ambele părți ale monezii, pentru și contra. El prezintă numai ceea ce vrea el ca să vedem noi, ceva care apare amuzant și excitant. El vrea ca noi să ne concentrăm pe *plăcere*, pe ceea ce *se simte* sau *arată bine* pentru moment. El vrea ca consecințele de durată să fie ultimele lucruri în mințile noastre în timp ce el ne încurajează să păcătuim.

Marea majoritate a oamenilor au pierdut din vedere adevărata legătură dintre *cauză și efect*. Noi rareori vedem sau auzim menționat acel concept, mult mai puțin ca să fie discutat. În loc, auzim de lume care se agită pentru soluții rapide pentru fiecare problemă, un calmant pentru fiecare nechez și o pilulă pentru fiecare boală. Noi rareori ne oprim să considerăm efectele de lungă durată a

acțiunilor noastre. (Pentru ca să poți înțelege mai bine principiile acestea cere exemplarul tău gratuit al broșurii *Dece permite Dumnezeu suferința?* [Why Does God Allow Suffering?] sau scoate-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Abordarea noastră este mioapă și nesăbuită, „Nu vă înșelați.” ne avertizează Pavel, „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera” (Galateni 6:7).

Noi trăim într-o lume care dă puțină atenție rezultatelor de lungă durată a păcatului. Noi nu considerăm complet consecințele cuvintelor și a faptelor noastre, și suntem sub o continuă presiune de la o societate care este clădită pe standardele Satanei în loc de cele ale lui Dumnezeu.

Nu este nici ușor nici popular, considerând cultura care ne înconjoară, să adopți un set de valori și standarde diferite – acelea pe care le dezvăluie Dumnezeu. După cum a spus Isus: „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea” (Ioan 15:18-19). Calea lui Dumnezeu nu va fi niciodată populară în această zi și epocă.

Cu toate acestea, cea mai mare parte din lume apare extrem de confidentă că obiceiurile lor îi *sunt pe plac* lui Dumnezeu. Ei își apără credințele și practicile religioase ca fiind perfect satisfăcătoare în ochii lui Dumnezeu. Ei presupun că toți, sau aproape toți, învățătorii și bisericile care poartă numele de Creștin propovăduiesc adevărul. Într-adevăr puținii se opresc să considere că marea decepție a Satanei nu este numai în lumea întregă, ci ea *a infiltrat adânc și Creștinismul*.

Observă contextul cuvintelor lui Pavel când a scris că Satana apare ca „un înger de lumină.” În 2 Corinteni 11:13-15 Pavel ne avertizează „Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.”

Este aceasta posibil? Cum pot oamenii care pretind să-l reprezinte pe Hristos să fie „preoții” Satanei, slujitorii lui, folosiți de diavol ca să răspândească minciuna?

Însuși Hristos a avertizat în mod repetat tocmai acest lucru! El a prezis că vor fi mulți care vor folosi numele Lui dar îl vor nega prin faptele lor. El a zis: ”Îmi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ce spun Eu?” (Luca 6:46).

Isus și adevărații lui apostoli au vorbit de apostoli *falși*, profeti *falși* și frați *falși*. El avertizează: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți” (Matei 24:4-5, 11-12). El a știut că vor apărea învățători falși care vor propovădui o versiune de Creștinism corupt, deformat. Această decepție a apărut încă din primul secol când Pavel a scris că unii propovăduiau deja „o altă Evanghelie” și „voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos” (Galateni 1:6-7).

Pentru ca să-și îndeplinească scopul său, Satana folosește unii oameni ca să-i înșele pe alți oameni. Aceasta este în special adevărat când ei sunt motivați de ambiții personale ca să fie învățători în chestiuni spirituale dar le lipsește înțelegerea corectă a Scripturilor. Satana simplu profită de acea dorință și îi seduce pe indivizii susceptibili să-l reprezinte fals pe

Hristos, deși adesea cu sinceritate, în timp ce avansează agenda deghizată, înșelătoare a diavolului.

Cu pericolul de a fi condus greșit de aceasta cea mai mare din înșelătoriile Satanei, tu trebuie să fii sigur că credința ta este bazată solid pe Biblie (pentru o explicație mai

completă pentru cât sunt de convingătoare înșelătoriile Satanei între bisericile care se declară Creștine, cere broșura *Biserica clădită de Isus* [The Church Isus Built] sau obține-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Marea decepție a Satanei

După cum am notat mai devreme, Satana este o creatură puternică, inteligentă, care nu se oprește delă nimic pentru a-și atinge scopurile. Ca maestrul manipulator al omenirii are multe metode și unelte la dispoziția sa.

Într-un sens, obiectivul lui imediat – ținerea omenirii separate de Dumnezeu – este relativ ușor. Ca oameni suntem natural înclinați să ne preocupăm de cerințele naturii noastre egoiste. După cum o spune Pavel, „cei ce trăiesc după îndemnul firi pământești, umblă după lucrurile firi pământești” (Romani 8:5). Acei a căror minte este preocupată de ei înșiși sunt, dacă ei își dau seama sau nu, „vrăjmași împotriva lui Dumnezeu” (versul 7).

Citând din câțiva Psalmi, Pavel a rezumat condiția spirituală a majorității a omenirii: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar. Nu este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s-au abătut, și au ajuns niște netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar. Gâtlejul lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înșele; supt buze au venin de aspidă; gura le este plină de blestem și de amărăciune; au picioarele grabnice să verse sânge; prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor; nu cunosc calea păcii; frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor” (Romani 3:10-18).

Ca un maestru de convingere, Satana a înșelat cu ușurință omenirea în a îndrepta atenția pe orice *în afara* de Dumnezeu. Prin teoria evoluției, spre exemplu, el a convins milioane că Dumnezeu nu există (pentru dovadă că Dumnezeu este real, să ceri broșurile gratuite *Există Dumnezeu? Întrebarea fundamentală a vieții* [Life's Ultimate Question: Does God Exist?] și *Creație sau Evoluție: Are vre-o importanță ce crezi?* [Creation or Evolution: Does it Really Matter What You Believe?]) sau coboară-le de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Prin sute de religii corupte el a convins bilioane de oameni să se închine soarelui, lunii și stelelor, animalelor, naturii, strămoșilor morți, zei și zeițe imaginare și la o varietate buimăcitoare de alte lucruri – sau la absolut nimic. Chiar și între multele varietăți de Creștinism tradițional găsim lume care este împărțită și se ceartă despre cine și ce este Dumnezeu, care este scopul Lui pentru noi, ce vrea El să facem noi și cum ar trebui să trăim. Diavolul a făcut o treabă bună zăpăcind oamenii despre ce spune în realitate Biblia.

Satanei nu-i pasă în care din aceste grupuri cad oamenii. Dacă ei cred în Dumnezeu sau nu, acceptă și se închină unui dumnezeu fals sau sunt înșelați într-o părere falsă despre Dumnezeu și planul Lui pentru noi, Satana încă îi are acolo unde îi vrea el – „având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor” (Efeseni 4:18).

Poate că ne ajută să înțelegem mai bine ce a înțeles Dumnezeu când ne spune că diavolul „înșală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9). Pavel explică cum

„dumnezeul veacului acestuia,” a orbit pe cei cu minte necredincioasă „ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4:4).

Într-una dintre parabolele Sale Isus a explicat că imediat cei ce aud adevărul lui Dumnezeu „vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți” (Luca 8:12). Satana nu s-ar opri de la nimic ca să țină lumea oarbă față de plinătatea adevărului lui Dumnezeu. Rezultatul, a explicat Isus, este că „largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află” (Matei 8:13-14).

Cauzele problemelor omenirii

Când noi pricepem mărimea decepției Satanei, noi putem prinde mai bine rădăcinile atât de multe probleme ale omenirii. Colectiv am avut timp de mii de ani să experimentăm cu guverne, filozofii și moduri de viață, deci de ce nu am fost capabili să ne rezolvăm problemele? De ce încă persistă atât de multe greutăți an după an, secol după secol?

Guvernele omenești, și alte eforturi, nu au reușit pentru că, în ultimă analiză, pur și simplu *noi nu știm să trăim drept*. Solomon, regele Israelului din antichitate, a pus-o direct: „Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte” (Proverbe 14:12; 16:25).

Prin profetul Ieremia, Dumnezeu ne spune că: „nu stă în puterea omului, când umblă, să-și îndrepte pașii spre țintă” (Ieremia 10:23). Regretabil, omenirea a dovedit veracitatea acelor cuvinte de-a lungul generațiilor. Sub conducerea omenească, și influențat de atitudinea Satanei de a lua totul pentru noi înșine, lumea nu a văzut nici o epocă care să fi fost liberă de neliniște, războaie și suferință.

Lumea suferă de probleme cronice, copleșitoare pentru că noi *L-am respins pe Dumnezeu*. Sub inspirația lui Dumnezeu Regele David a scris: „Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar” (Psalm 14:2-3).

Ieremia de asemenea a observat că oamenii sunt orbiți pe departe de propriile lor motive și intenții rele. „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

Cum putem noi rezista Satanei?

În adaos la identificarea metodelor Satanei în a înșela lumea, Dumnezeu ne arată cum să contracarăm pe diavol și influența lui. Cuvântul lui Dumnezeu ne asigură: „Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi dela voi” (Iacov 4:7). Această promisiune este, totuși, adresată clar celor care sunt voitori „să se supună lui Dumnezeu” (același vers) și imediat este urmată de instrucțiunea,

„Apropiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi” (versul 8).

Cum, atunci, ne putem apropia de Dumnezeu? Instrucțiunile lui continuă: „Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită!” (același vers). Noi trebuie să căutăm activ să eliminăm modul de gândire și comportare al Satanei din viețile noastre.

Satana, totuși, este atât de inteligent și puternic încât nici o ființă omenească nu poate rezista cu succes influenței lui – fără ajutorul lui Dumnezeu. Deci, cheia rezistenței diavolului este ca să ne tragem sincer și continuu *aproape și să rămânem apropiați de Dumnezeu*.

Primul nostru pas este să-i permitem lui Dumnezeu să curețe influența Satanei din mințile noastre. Aceasta are loc prin recunoașterea și anunțarea păcatelor noastre și pocăindu-ne de ele. Scripturile compară această transformare dela modul de gândire al Satanei cu reîntoarcerea la viață după moarte.

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în cari trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți” (Efeseni 2:1-3).

Când noi începem să ne pocăim cu adevărat și să ne supunem lui Dumnezeu din inimă, începem să luăm Cuvântul Lui în serios și să-i ascultăm instrucțiunile și poruncile Lui. Atunci Cuvântul Lui, Biblia, începe să ne curețe mințile, spălând gândurile și motivele rele. Toți cei care se pocăiesc cu sinceritate – care se supun voinței lui Dumnezeu cu toată inima și care sunt botezați astfel ca ei să poată primi Duhul Sfânt – sunt puși de Isus Hristos în Biserica Lui. Noi recomandăm cu foarte multă tărie să găsești un preot adevărat al lui Dumnezeu și să discuți botezul cu el.

Acum notează grija lui Hristos pentru cei ce se pocăiesc și cum lucrează El cu ei ca să le scoată influențele rele din inimile și mințile lor: Hristos „a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească,

după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efeseni 5:25-27). Cuvântul lui Dumnezeu este instrumentul pe care Hristos îl folosește – prin puterea Duhului Sfânt – să spele influența Satanei din gândirea noastră.

Dar ce putem face noi despre încercările diavolului de a ne influența în viitor? Aici, de asemenea, Dumnezeu ne înarmează cu o apărare. „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul” (Efeseni 6:13-13).

Pavel atunci face lista cu elementele specifice ale armurii spirituale pe care Dumnezeu ne-o pune la dispoziție. El compară apărarea slujitorilor lui Dumnezeu împotriva influențelor Satanei cu „mijlocul încins cu adevărul” și „îmbrăcați cu platoșa neprihănirii” (versul 14). El descrie pantofii de luptat ca „având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii” (versul 15). Scutul lor este credința în Dumnezeu și Fiul Său, Isus Hristos, „cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău” (versul 16).

Determinarea lor este protejată de „coiful mântuirii” (versul 17) – asigurarea că servindu-L și făcându-I plăcerea neclintiți lui Dumnezeu ei vor primi viața veșnică. Singura armă ofensivă pe care o pot folosi să taie în bucați atitudinea și filozofia Satanei

este „*sabia* Duhului, care este *Cuvântul* lui Dumnezeu” (aceiași vers).

În sfârșit Pavel zice, „Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții” (versul 18). Acestea sunt cheile esențiale pentru a respinge eforturile Satanei de a recâștiga

controlul peste „cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire” (2 Petru 2:18).

Cu cât mai mult devine caracterul nostru la fel cu natura perfectă a lui Dumnezeu, cu atât mai puțin se va simți Satana confortabil în prezența noastră, și cu atât mai mult va fi el înclinat să fugă de noi.

Omul separat de Dumnezeu

Profetul Isaia adaugă: „Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeu vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-l împiedecă să v-asculte! Căci mâinile vă sunt mânjite de sânge, și degetele de nelegiuiri; buzele voastre spun minciuni, și limba voastră vorbește nelegiuiri. Nici unuia nu-i place dreptatea, nici unul nu se judecă cu dreptate; ei se bizuiesc pe lucruri deșerte și spun neadevăruri, zămislesc răul, și nasc nelegiuirea. Clocesc ouă de basilic și țin pânze de păianjen. Cine mănâncă din ouăle lor, moare; și dacă se sparge vreunul, iese o năpârcă. Pânzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrare lor; căci lucrările lor sunt niște lucrări nelegiuite, și în mâinile lor sunt fapte de silnicie. Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri nelegiuite, prăpădul și nimicirea sunt pe drumul lor. Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea” (Isaia 59:1-8).

Căile lui Dumnezeu sunt cu mult mai diferite de ale omului. El ne spune: „...Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul, Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre” (Isaia 55:8-9).

Satana a înșelat efectiv omenirea prin toată istoria influențând ființele omenești să se separe de ghidarea lui Dumnezeu. El ne conduce să vrem lucruri în felul nostru, să depindem de noi în loc de Dumnezeu ca autoritate finală.

Pavel descrie rezultatul respingerii lui Dumnezeu: „...Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestimate, ca să facă lucruri neîngăduite. Astfel au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase.

„Ei sunt șoptitori, bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac” (Romani 1:28-32).

Cuvintele lui Pavel sunt tot atât de valabile pentru zilele noastre cum au fost totdeauna mai înainte. Ziarele și revistele noastre laudă și acceptă moduri de viață și practici degenerate, păcătoase în timp ce condamnă pe cei care suportă standardele biblice ca fiind bigoți înguști la minte care caută să impună prejudecățile lor altora. Asemenea valori sucite sunt rezultatul inevitabil al unei minți care respinge cunoștința

și poruncile lui Dumnezeu. (Pentru a înțelege mai bine rezultatele respingerii învățăturilor lui Dumnezeu, cere broșura noastră gratuită Dece permite Dumnezeu suferința? [Why Does God Allow Suffering?]) sau cobor-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Dumnezeu și Satana: adevăr și viață față de minciuni și moarte

Isus spune că Satana – stăpânitorul lumii acesteia -- „el n- are nimic în Mine” (Ioan 14:30). Scripturile trag contraste bine definite între Dumnezeu și Satana care ne ajută să înțelegem mai bine diferența profundă dintre caracterul, motivele, țelurile și acțiunile lor.

Multe din ce am aflat despre Satana este însumat în numele lui, care înseamnă *adversar*. Petru îl cheamă „protivnicul vostru, diavolul” (1 Petru 5:8). Acțiunile și motivele Satanei sunt cele ale unui dușman. Caracterul lui Dumnezeu, prin contrast, este însumat de cuvântul *dragoste*. „Dumnezeu este dragoste” ne spune Ioan (1 Ioan 4:8, 16).

În Ioan 8:43-44 Hristos spune că Satana este un ucigaș și un mincinos. Isus ne spune despre El Însuși că El este „Eu sunt calea, adevărul și viața” (Ioan 14:6). Ca un mincinos și un ucigaș, Satana este exact opusul „adevărului și vieții” (Ioan 14:6). Hristos este *adevărul*, Satana este un *mincinos*. Hristos este *viața*, Satana este un *ucigaș* – unul care ia viața.

După cum vedem Scripturile arată că Satana este exact opusul lui Dumnezeu și Isus Hristos în intențiile, motivarea și caracterul său.

Accentuând că ei sunt opuși, Pavel întreabă o serie de întrebări în 2 Corinteni 6:14-15: „Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi

între Hristos și Belial?” El accentuează căile lui Hristos și ale Satanei că sunt opuse ca ziua și noaptea, lumina și întunericul (compară cu Ioan 3:19-21, 8:12; Efeseni 6:12).

Esența caracterului lui Hristos este dezvăluită în rugăciunea Lui din Grădina Getemane: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta dela Mine! Totuși, făcă-se nu voia *Mea*, ci a *Ta*” (Luca 22:42). Atitudinea Satanei este diametral opusă. În loc ca să supună voinței perfecte a lui Dumnezeu, el a devenit îndărătnic și hotărât să-și aibă voia lui cu orice preț. Acea atitudine a condus la răzvrătirea inițială împotriva Creatorului lui după cum este descris în Isaia 14 și Ezekiel 28. Regretabil, Satana a reușit să insinueze o atitudine de eu-mai întâi, încăpățanată, în toate ființele omenești, cu singura excepție în Isus Hristos, care i-a rezistat perfect.

Vedem un alt contrast puternic în Apocalipsa 9:11. Aici citim despre o forță puternică de atacanți care înaintează ca lăcustele să tortureze omenirea. „Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon iar pe grecește Apolion” – nume însemnând „distrugere” și „distrugător,” respectiv.

Noi am putea spune că *Distrugătorul* este numele lui, iar *distrugerea* îi este jocul. Aceste titluri însumează caracterul, scopul și țelul Satanei. Ele rezumă rezultatul final pentru tot ceea ce se străduiește el –

distrugere absolută. Dacă diavolul nu o poate avea deloc, după cum el începe să-și dea seama în momentul din istorie descris aici, intenția lui este să *distrugă* totul.

Din nou vedem un contrast major. Compară Satana, *distrugătorul*, cu Dumnezeu, a cărui cea mai mare calitate este că El este marele *Creator*. Dumnezeu este acel care creează, clădește, face și ne dă nouă atât de multe lucruri frumoase și minunate. Satana, pe de altă parte, este distrugătorul final.

Ce distruge el? El ruinează în principiu tot pe ce pune el mâinile. Citește Apocalipsa 9 și Apocalipsa 12:7-12. Peste tot unde este el menționat, Satana distruge – încercând să omoare poporul lui Dumnezeu, luptându-se cu Isus Hristos, lovind mândros pentru că știe că timpul lui este aproape terminat.

Chiar și după ce a pierdut războiul, și a fost restrâns pentru o mie

de ani, și-a învățat el lecția? Departe de aceasta. În Apocalipsa 20:7-10 citim că atunci când el este eliberat el va merge să înșele națiunile din nou și să le aducă la luptă împotriva Ierusalimului. Dar el și cei ce-l urmează sunt înfrânți. În sfârșit, el este constrâns permanent și nu mai poate să influențeze omenirea. Toate eforturile lui sunt degeaba.

Eventual, fiecare lucru distructiv pe care Satana a încercat să-l realizeze prin toată istoria va fi întors înapoi și învins și tot ceea ce Dumnezeu și-a propus să realizeze va fi îndeplinit. Aceasta este exprimat clar în Scripturi. Dumnezeu are control complet asupra creației Sale, și Satana nu poate face mai mult decât permite Dumnezeu. (citește „Dece îi permite Dumnezeu Satanei să influențeze omenirea? Începând la pagina 13).

Aceasta nu este lumea lui Dumnezeu

Deși Dumnezeu este întotdeauna în control, Scripturile sunt clare că El nu este motivul pentru care lumea are atâtea probleme cronice. După cum a spus Isus Hristos în Ioan 18:36, „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.”

Dumnezeu nu este în spatele mizeriei care năpăstuiește planeta noastră. Satana diavolul este adevăratul „stăpânitor al lumii acesteia” (Ioan 12:31; 14:30; 16:11). Ioan ne spune „că toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19). Satana este dumnezeul acestei epoci (2 Corinteni 4:4).

Deși noi nu-l putem vedea pe Satana, influența lui este puternică și răspândită pretutindeni. Pavel a înțeles aceasta, amintindu-le Creștinilor că „trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după *domnul puterii văzduhului*, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării” (Efeseni 2:2). Rezultatul influenței diavolului este că, înainte de convertire, ținta noastră era „în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre” (versul 3).

Pavel îl cheamă pe Satana „domnul puterii văzduhului” pentru un motiv bun. El influențează spiritual omenirea să respingă pe Dumnezeu și legea lui Dumnezeu. Sub influența Satanei, „umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmașie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună” (Romani 8:7).

Despărțit de Dumnezeu, omul alege să meargă pe drumul lui propriu cu rezultate devastatoare. Sub influența Satanei omenirea a respins dezvăluirea și ghidarea lui Dumnezeu și a construit societăți și civilizații pe fundații greșite. Dar nu

va fi astfel pentru totdeauna. Cum se vor schimba lucrurile este descris în următoarele două capitole ale acestei broșuri.

Căderea Împărăției Satanei

„Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme” (Apocalipsa 12:12).

Când considerăm întreaga pictură, nu putem avea nici o îndoială că aceasta este lumea Satanei în loc de a lui Dumnezeu. Pavel chiar se referă la epoca noastră ca „acest veac rău” (Galateni 1:4).

Totuși, Satana nu va domina întotdeauna planeta Pământ. Profeția Bibliei dezvăluie că o serie de evenimente uimitoare va zgudui lumea noastră ca niciodată mai înainte și va introduce o epocă nouă – o epocă de o mie de ani sub conducerea Împărăției lui Dumnezeu (Matei 6:10; Luca 21:31).

Veștile bune ale venirii Împărăției lui Dumnezeu sunt în miezul învățăturilor lui Hristos: „...Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evangheliile” (Marcu 1:14-15).

Tranziția de la dominarea pământului de Satana la domnia lui Isus Hristos nu va fi nici ușoară nici fără durere. Profetul Daniel o descrie ca „o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta” (Daniel 12:1). Hristos declară că nici o ființă omenească nu ar supraviețui dacă Dumnezeu nu intervine în afacerile lumii și Își stabilește Împărăția Sa, eliminând pe Satana din dominația lui peste omenire.

Semne ale epocii de sfârșit

Cum sfârșitul serviciului pământesc al lui Hristos se apropia, discipolii L-au întrebat: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (Matei 24:3). Isus a însumat tendințele și evenimentele care ar caracteriza acea epocă. O revedere rapidă a listei seamănă remarcabil cu titlurile ziarelor de azi.

Isus a răspuns: „„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți” (versurile 4-5). (Ca să vezi cum este împlinită această parte a profeției lui Hristos citește „Satana: Un înger de lumină?” începând la pagina 19).

Isus a continuat: „Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă spăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei

împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât *începutul durerilor*” (versurile 6-7).

El a descris și alte tendințe semnificative: persecuția și ura îndreptată către adevărații slujitori ai lui Dumnezeu, creșterea decepției religioase și proclamarea adevăratei evanghelii a Împărăției lui Dumnezeu întregii lumi (versurile 9-14).

Lumea, a zis Hristos, va deveni din ce în ce mai periculoasă pe măsură ce reîntoarcerea Lui se apropie. „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate” (versurile 21-22).

Decepția religioasă va continua să crească, a zis El, urmată de semne cerești dramatice (versurile 23-29). Acestea vor fi urmate de un eveniment ce transformă lumea: „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă” (versul 30). „...când veți vedea toate aceste lucruri,” ne spune El, „să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși!” (versul 33).

Rolul Satanei în epoca de sfârșit

Profeția lui Isus este o revedere a evenimentelor epocii de sfârșit. Multe alte profeții, în special în cartea Apocalipsa, oferă diverse amănunte.

Satana nu va renunța la împărăția lui fără o luptă. Pe măsură ce reîntoarcerea lui Hristos se apropie, noi putem citi această avertizare în Apocalipsa 12:12: „*Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.*” Multe profeții continuă să detalieze o *frenzie de distrugere* îndreptată poporului lui Dumnezeu, a omenirii ca un tot și la reîntoarcerea lui Isus Hristos.

Mânia Satanei este concentrată pe poporul lui Dumnezeu, reprezentat simbolic de o femeie în Apocalipsa 12. „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos” (versul 17).

Persecuția religioasă își va arăta din nou capul ei urât – la instigația Satanei (Apocalipsa 2:10). „Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu,” A avertizat Isus. „Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții” (Matei 24:9-10).

Marcu păstrează un alt amănunt înfricoșător din profeția lui Hristos despre persecuția promisă: „Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî” (Marcu 13:12). Apocalipsa 6:9-11 descrie mai departe această perioadă de martiriu.

Va veni o mare fraudă religioasă

Am citit mai devreme că fraudă religioasă va crește pe măsură ce reîntoarcerea lui Hristos se apropie. Satana va avea o mână directă în ridicarea unui mare conducător care va juca un rol central într-o înșelătorie religioasă masivă de epocă de sfârșit.

Scriind despre evenimentele precedând reîntoarcerea lui Hristos, Pavel ne spune „căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi *omul fărădelegii* (sau: omul păcatului), fiul pierzării” (2 Tesaloniceni 2:3). Acest om „protivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce

este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu” (versul 4).

Cum ar putea o asemenea persoană să pretindă să fie Dumnezeu și să convingă pe alții să-l creadă? Pavel adaugă că „arătarea lui se va face *prin puterea Satanei*, cu tot felul de *minuni, de semne și puteri mincinoase*, și cu toate *amăgirile* nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți” (versurile 9-10). Aceste minuni puternice îi vor convinge pe mulți, dar în realitate ele sunt în manopera înșelătoare a Satanei.

Regretabil, înșelătoria acestui om va aduna milioane de oameni. În cataclismul care va marca sfârșitul acestui veac, mulți vor cădea victime unei „minciuni puternice” și „cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți” (versurile 10-11).

În epoca de sfârșit, necunoașterea biblică va lovi pe milioane de oameni. Când acest conducător încântător, imitator al lui Hristos apare, milioane îl vor accepta în aparență ca Dumnezeu încarnat. Pentru că ei „n-au primit dragostea adevărului” (versul 10), vor fi înșelați cu ușurință, convinși de acest impostor într-o renaștere religioasă satanică de sfârșit al veacului.

Aceasta ar trebui să fie o avertizare de deșteptare pentru noi toți. Dacă nu iubim adevărul, dacă credința noastră nu este înrădăcinată solid în adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și noi nu avem tăria de caracter să ne ținem de el, și noi putem cădea pradă acesteia sau altor înșelătorii satanice. S-a întâmplat înainte și se va întâmpla din nou.

Un război satanic împotriva omenirii

Deși atitudinea Satanei de ură, avariție și resentiment a condus omenirea în nenumărate războaie de-a lungul istoriei, profeția dezvăluie că diavolul va orchestra *personal* o ultimă conflagrație mondială cu puțin timp înainte de venirea lui Hristos.

În Apocalipsa 9:1-2 citim despre ceea ce ar părea să fie o forță militară enormă simbolizată de un nor de lăcuste ridicându-se din abisul fără fund. Aparare înspăimântătoare arătând ca lăcustele cauzează durere oamenilor ca înțepătura scorpionilor (versurile 5, 10). Rezultatele se aseamănă mult cu efectele războiului chimic și biologic.

Conducând acest val de suferință ca „împărat” este „îngerul Adâncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon iar pe grecește Apolion” (versul 11). Aceste titluri înseamnă „distrugere” și „distrugător” respectiv. Această ființă pare să fie nimic altul decât însuși Satana, al cărui caracter și motiv de a exista sunt însumate de aceste titluri (vezi „Adevăr și Viață contra Minciuni și Moarte” începând la pagina 25).

Citim atunci de ridicarea unei armate masive de 200 de milioane (versul 16). Începe un masacru de neînchipuit. O treime din omenire – literal miliarde de oameni la nivelul populației curente a pământului – vor muri în acest război mondial (versurile 15, 18), făcând să apară ca neînsemnate toate victimele din toate războaiele precedente. În această frenezie de distrugere s-ar părea că, dacă Satana nu mai poate menține control asupra omenirii cu reîntoarcerea iminentă a lui Hristos, atunci el va masacra cât de mulți va putea. (Ca să afli mai mult despre aceste evenimente profetice, cere copiile gratuite ale broșurilor *Cartea Apocalipsa Dezvăluită* [The Book of Revelation Unveiled], *Statele Unite și Marea Britanie în profeție* [The United States and Britain in Prophecy] și *Tu poți înțelege profeția* [You Can Understand the

Satana: Marele Falsificator

Ca un șarlatan, Satana nu are egal. Pe lângă faptul de a fi cel mai mare artist escroc al lumii el este și cel mai bun falsificator.

Notează avertismentul lui Pavel pentru Creștinii din Corint: Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice dela curăția și credincioșia care este față de Hristos. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un *alt duh* pe care nu l-ați primit, sau o *altă Evanghelie*, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!” (2 Corinteni 11:3-4).

Aici Pavel descrie trei zone în care Satana folosește falsificări inteligente ale adevărului ca să-i înșele chiar și pe Creștini.

Mai întâi el îl prezintă pe Isus ca fiind diferit de Hristos dezvăluit de Biblie creând de fapt un alt Isus, un Hristos fals. Acesta este Isus de care cea mai multă lume aude astăzi – o falsificare a lui Isus Hristos al Bibliei. Regretabil, cea mai mare parte a Creștinismului de astăzi este clădită în jurul acestui Hristos fals.

A doua dintre înșelăciunile inteligente ale Satanei este să reprezinte exprimarea emoțiilor omenește – sau, în unele cazuri, influența directă a demonilor – ca Duhul lui Dumnezeu. Sute de mii de oameni sunt înșelați în fiecare an în această manieră. Ei sunt impresionați de ceea ce văd sau simt, și nu de *fructele* Duhului lui Dumnezeu, cum sunt descrise în Galateni 5:22-23, și dacă învățătura asociată este într-adevăr dela Dumnezeu (Isaia 8:20).

Adevăratul Duh Sfânt este *puterea* lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 1:8; 2 Timotei 1:7) prin care „Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei” (Galateni 5:24). Nu este numai o simplă expresie a emoțiilor omenești sau o comunicare cu lumea spiritelor (a demonilor), nici nu este a treia persoană din Dumnezeu. Mai de grabă, prin puterea Sfântului Duh Dumnezeu „este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13).

A treia înșelătorie, răstălmăcind mesagiul evangheliei lui Isus, pare să fie cea mai efectivă unealtă a Satanei pentru a-și menține încreștarea sa mortală a multor oameni. Isus a explicat că, imediat ce oamenii încep să răspundă Cuvântului lui Dumnezeu, Satana acționează repede și-i înhață (Matei 13:22). Metodele diavolului sunt cu mulți foarte eficiente.

Spre exemplu, notează plângerea lui Pavel despre ce se întâmpla cu Creștinii Galateni care se convertiseră sub serviciul său. „Mă mir că treceți așa de repede dela Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni cari vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Spre a afla mai mult despre falsificările Satanei și cum au infiltrat ele Creștinismul, să ceri broșura *Biserica clădită de Isus* [The Church

În Apocalipsa 13 aflăm că Satana va fi în spatele ivirii a două „fiare.” Una va fi o coaliție de națiuni de sfârșit de veac condusă de un conducător omenesc puternic căruia i s-a dat „să facă război cu sfinții, și să-i biruiască” (versurile 1-7). Cealaltă va fi un conducător religios de care am citit mai devreme chemat „proorocul mincinos” (versurile 11-18; Apocalipsa 19:20).

Demonii – ca mesageri spirituali ai balaurului (Satana), fiara și proorocul mincinos – „se duc la *împărații pământului întreg*, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic,” numită în mod obișnuit, dar mai puțin decât precis, Bătălia Armagedonului (Apocalipsa 16:13-16).

Ignoranți de evenimentele din culise, acești împărați vor fi numai simple marionete în planul Satanei. Deși intenția lor este de a se lupta unul cu altul, obiectivul Satanei este să folosească armatele lumii să se lupte cu Hristos la reîntoarcerea Lui. Armatele lor se vor aduna pe o câmpie mare la Meggido aproximativ 150 de kilometri nord de Ierusalem. Bătălia finală va avea loc la Ierusalem împotriva lui Isus Hristos care se reîntoarce (Zaharia 14:1-4, 12-15).

Apocalipsa 19 descrie reîntoarcerea triumfătoare pe pământ a lui Hristos: „Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

„Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” Oștile din cer îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cârmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „**Împăratul împăraților și Domnul domnilor**” (versurile 11-16).

Aceste versuri arată concludiv că toate armatele pământului se vor dovedi a fi nimic comparate cu puterea **Împăratului pământului** care urmează să vină, **Isus Mântuitorul**.

„Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal” (versurile 19-21).

Cu armatele sale învinse, împărăția Satanei este demolată și distrusă. Dar Satana și demonii săi trebuie să fie opriți de a mai continua să înșele și să manipuleze omenirea. Pentru a împiedica aceasta, în visul său Ioan vede un înger care „care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani” (Apocalipsa 20:2-3).

Supremația Satanei peste lume în „acest veac rău” (Galateni 1:4; 1 Ioan 5:19) va fi terminată atunci pentru 1000 de ani. Bătălia pentru controlul pământului este terminată. În programul lui Dumnezeu este timpul unei noi ere să înceapă.

Veștile Bune ale unei Lumi Eliberate

„Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr”(Isaia 11:9).

Când Isus Hristos se reîntoarce, „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 11:15). Lumea Satanei, clădită pe o fundație de minciuni și înșelăciune, va cădea zdrobită, înlocuită fiind de Împărăția adevărului și a luminii.

Pentru a prinde magnitudinea transformării care va avea loc la venirea și instalarea Împărăției lui Dumnezeu, noi trebuie să înțelegem magnitudinea înșelătoriei de secole a Satanei. Este greu chiar și să începi să vezi cât de mare, cât de pătrunzătoare a fost minciuna aceea când noi am făcut parte din ea de la naștere. La urma urmelor o persoană care este înșelată *nu știe că este înșelată*. Pentru ea, înșelăciunea este ceea ce apare ca fiind normal – adevărul este cel ce apare ciudat!

Noi trebuie să înțelegem faptul că Satana a înșelat tot timpul și a manipulat omenirea în orice fel imaginabil. Profețiile din cartea Apocalipsa încep doar să zgârie suprafața a ceea ce trebuie să aibă loc pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să fie stabilită. Un mesaj care vine clar și tare este că Hristos va trebui să dărâme totul și să înceapă dela început. Va fi singura modalitate ca să deștrădăceze toate vestigiile sistemului Satanei.

Dă totul jos și începe din nou

Când citești cartea Apocalipsa afli că nu sunt numai zonele de minciună vizibile – cum sunt sistemele politic și religios ale Satanei la sfârșitul veacului – care trebuie deștrădăcinate și distruse.

La reîntoarcerea lui Hristos totul va cădea zdrobindu-se jos, ca să fie măturat la o parte. El va începe totul proaspăt din nou. În tot ceea ce Satana a avut vre-un amestec în clădit – guverne, sisteme politice, sisteme economice, sisteme educative, distracții, ziare și sisteme de informații, fiecare formă de societate și civilizație pe care noi am inventat-o și stabilit-o de-a lungul istoriei omului – trebuie să fie înlocuită cu ceva cu mult superior.

Dece? Pentru că totul în această lume prezentă a fost clădit pe o *fundație greșită*. Totul se bazează pe înșelăciunile Satanei și a minciunilor lui. A fost clădit conform valorilor lui – construit conform specificațiilor lui, ai putea spune. Fără excepție, sistemele acestei lumi au fost toate clădite fără nici o ghidare sau direcție dela Dumnezeu.

Aceasta nu este lumea lui Dumnezeu. Nu este societatea Lui. Nu este civilizația Lui. Nu este clădită pe valorile, legile și modul Lui de viață. Satana a înșelat omenirea timp de secole și a organizat-o conform cu valorile lui nu ale lui Dumnezeu.

Înșelătoria Satanei este un proces activ, continuu. La fiecare cotitură, omenirea este din ce în ce mai departe de Dumnezeu și de instrucțiunile Lui pentru noi. Fiecare generație este clădită, strat peste strat, pe minciunile stabilite anterior. Întocmai cum Satana a înșelat întreaga lume în trecut, el o înșală acum și va continua s-o amăgească până când Dumnezeu îl va da la o parte, la reîntoarcerea lui Hristos. Atunci tot ce a clădit el (Satana) va fi sfărâmat și dat la o parte.

Nu este plăcut de contemplat, dar mult din distrugerea și devastarea petrecută pe pământ cum este descris în Apocalipsa, este judecata lui Dumnezeu asupra omenirii și civilizației. După cum este notat mai devreme, Satana se va îmbarca într-o frenezie de distrugere când sfârșitul controlului lui se apropie și el poartă un război disperat ca să împiedice reîntoarcerea lui Isus Hristos. Dar ceea ce rămâne din imperiul Satanei va fi anihilat de Isus când El Își asumă rolul de Împărat al împăraților.

La fel cum o clădire nouă nu poate fi construită cu succes pe fundație putredă a unei structuri distruse, Dumnezeu trebuie să radă rămășițele edificiilor Satanei înainte de a clădi El o fundație nouă.

O formă nouă de guvern

La reîntoarcerea lui Isus acei care au fost discipolii credincioși ai lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor – acei care au rezistat cu succes înșelăciunii și rebeliunii Satanei – vor fi înviați la nemurire (1 Corinteni 15:50-54; 1 Tesaloniceni 4:16). Cuvântul lui Dumnezeu ne zice despre această lume: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apocalipsa 20:6).

Hristos, după cum am văzut, se va reîntoarce să domnească pe pământ (Zaharia 14:4, 9). Apocalipsa 5:10 zice despre acei reînviați pentru a fi cu Hristos „Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!” Dumnezeu are în minte un scop extraordinar pentru servitorii Lui credincioși. Ei nu sunt destinați pentru o viață de lenevie și ușurință în rai pentru eternitate. Dumnezeu i-a chemat și îi antrenează pentru o răspundere mare – să domnească cu Hristos ca conducători și preoți să clădească o civilizație perfectă, dreaptă și dumnezeiască pe pământ!

Împărăția lui Hristos, Împărăția lui Dumnezeu, va fi o împărăție literală guvernând peste pământ. Daniel 7:27, referindu-se la stabilirea acestei împărății, ne spune că „domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor cari sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-I vor asculta.”

Versul 14 ne spune și mai clar că acesta va fi un guvern real, domnind peste toată lumea. Daniel îl descrie pe Dumnezeu Tatăl dând lui Isus Mesia autoritatea și răspunderea peste pământ: „...I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire vecinică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.”

Sistemele guvernamentale omenești au dovedit de secole lipsa lor înnăscută de putere de a rezolva multele noastre probleme. Acum ele vor fi înlocuite cu un conducător și o formă de guvern care poate în sfârșit să rezolve acele probleme. Isus Hristos va governa personal pe oamenii de pe pământ.

Acest adevăr central este la inima evangheliei – noutățile bune – pe care le-a evanghelizat Isus. Focarul mesagiului Său este anunțarea sosirii unui guvern mondial (Luca

21:31) care nu va fi administrat de oameni orbiți care au fost păcăliți de Satana. Nu va fi condus de oameni motivați egoist dar de însuși Isus Hristos.

Clădind o civilizație cu Dumnezeu în centru

Proorocii Ebraici ne dau duzini de profeții prin tot Vechiul Testament despre acest timp fascinant. Una care poate descrie cel mai bine diferențele dintre lumea de mâine și cea de astăzi, este găsită în Isaia 11:9: „Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.”

Lumea de azi este plină de suferință și distrugere. Este orbită pentru cunoștința lui Dumnezeu de care avem nevoie cu atâta disperare. Odată ce Satana este îndepărtat, împreună cu atitudinea lui de mândrie, gelozie, avariție, egoism și ostilitate, omenirea va începe să învețe și atunci să trăiască eliberarea de înrobirea spirituală a Satanei (Ioan 8:32). Omenirea în sfârșit va învăța valorile duhovnicești și modul drept de viață – modul de a preveni și îndepărta durerea și mizeria.

Proorocul Mica descrie această epocă de pace fără precedent: „În vremile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el. Neamurile se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalem Cuvântul Domnului.

„El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare; nici un neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război; ci fiecare va locui supt vița lui și supt smochinul lui, și nimeni nu-l va mai tulbura” (Mica 4:1-4).

Cu orbirea provocată de Satana îndepărtată, bărbați, femei, băieți și fete peste tot vor începe în sfârșit să recunoască binecuvântările care vin dela urmarea căii lui Dumnezeu. Ei se vor scurge nerăbdători spre Ierusalem, orașul capitală a lui Hristos, ca să învețe noua cale de viață.

Profețiile despre domnia lui Hristos

Într-unul din pasagiile cele mai cunoscute (dar cel mai puțin înțelese) ale Bibliei, profetul Isaia descrie ce fel de conducător va fi Isus: „...domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci...” (Isaia 9:6-7).

În contrast cu nedreptatea, incompetența și opresiunea care caracterizează atât de des guvernele de astăzi, „judecată și dreptate” vor fi pecetea domniei lui Hristos care are să vină. Un fel de epidemie nouă, benignă, se va răspândi prin toată lumea, afectând căsătoriile, familiile, comunitățile și națiunile. Va fi o epidemie de **PACE**. Cum a proorocit Isaia, „fără sfârșit” va fi pacea sub domnia lui Isus Hristos (versul 7). Domnul Păcii va aduce calmul și bunăvoința unei lumi care n-a cunoscut nici odată o pace care să dureze.

Sub domnia dreaptă a lui Hristos, omenirea va învăța în sfârșit căile lui Dumnezeu și va trăi o pace minunată. Instituțiile de educație vor învăța lumea *cum să trăiască*, nu numai cum să-și câștige existența. Principiile biblice pentru relații sănătoase și de durată vor fi

explicate complet. Milioane multiple de oameni care nu au cunoscut nici odată legile sau căile lui Dumnezeu într-o lume orbită de Satana pentru mii de ani vor avea acces în sfârșit la acea cunoștință minunată, mântuitoare (Pentru a afla mai mult despre promisa Împărăție A lui Dumnezeu, cere copia ta gratuită a broșurii *Evanghelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom] sau coboar-o depe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Imperiul milenar și dincolo de el

Hristos va introduce o împărăție reală, Împărăția lui Dumnezeu, pe pământ. Dar aceasta nu este sfârșitul poveștii. Notează Apocalipsa 11:15: „Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”

Isus Hristos va domni peste națiuni într-o împărăție reală pentru 1000 de ani (Apocalipsa 20:3-7). Nouă ni se spune de asemenea că „va împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 11:15). Cu alte cuvinte, domnia de 1000 de ani (obișnuit chemată Mileniu derivat dela cuvântul latin *mille*, însemnând „o mie” și *annus*, însemnând an) este abia începutul domniei eterne a lui Isus Hristos în Împărăția lui Dumnezeu.

Într-adevăr, domnia pe care Isus o va împărtăși în timpul acesta cu sfinții înviați va avea loc cu scopul de a oferi întregii omeniri intrarea în Împărăția lui Dumnezeu. Milioane de ființe omenești fizice în viață la reîntoarcerea lui Hristos vor supraviețui devastării evenimentelor proorocite de sfârșit de veac, în Mileniu, după care se vor naște și vor trăi încă mai multe generații. Lor li se va da ocazia pentru viața veșnică, să fie schimbați din viețile și trupurile fizice în spirite și să intre în veșnica Împărăție a lui Dumnezeu.

Când El a propovăduit despre Împărăția lui Dumnezeu, Isus a făcut-o clar că în final este o împărăție veșnică, nu una care durează numai 1000 de ani. În Matei 19:16 citim despre un om tânăr bogat care L-a întrebat pe Isus o întrebare fundamentală: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața vecinică?” Isus i-a explicat că el trebuie să observe poruncile lui Dumnezeu și „să fie desăvârșit” (versul 21). Când a fost clar că tânărul nu era dispus să facă tot ceea ce era necesar, Isus a continuat în versul 24 că „este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.” Aici, intrarea în Împărăția lui Dumnezeu este egalată cu viața veșnică.

Da, domnia milenară a lui Hristos va deschide ușa pentru milioane de ființe omenești să fie mântuite și să intre în veșnica Împărăție a lui Dumnezeu. Mileniul, un timp de pace, fericire și prosperitate fără paralelă, va fi numai o pregustare a Împărăției veșnice.

Necunoscut celor mai mulți oameni, Dumnezeu a stabilit o serie de festivaluri descriind cum va împăca El eventual omenirea cu El Însuși. În procesul reprezentat de festivaluri, noi aflăm de ce Dumnezeu permite să existe Satana până când se reîntoarce Isus Hristos pe pământ să stabilească Împărăția lui Dumnezeu. (Pentru a afla mai mult despre aceste zile de închinăciune, cere broșura gratuită *Planul zilelor sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire* [God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind] sau coboar-o depe Internet la www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Rolul final al Satanei

Dar Biblia dezvăluie că Satana încă joacă un rol final după reîntoarcerea lui Hristos și stabilirea Împărăției lui Dumnezeu. Am citit mai devreme că Satana va fi legat „ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani” (Apocalipsa 20:3). Dar, „După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme” (același vers).

În timpul Mileniului se vor naște mulți care nu vor fi expuși influenței Satanei. Calea lui Dumnezeu va fi fost singura cale pe care ar fi cunoscut-o vre-odată. Totuși Scripturile ne dezvăluie că Dumnezeu îi încearcă pe oameni să vadă dacă supunerea lor este din inimă (Deuteronom 8:2; Apocalipsa 2:10). Unul din felurile în care El face aceasta este să le permită să aleagă între bun și rău (Deuteronom 30:19). Cartea Apocalipsa descrie că un asemenea lucru se va întâmpla la sfârșitul Mileniului.

Observă cum va avea loc: „Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat; și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, cari sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit” (Apocalipsa 20:7-9).

Dumnezeu nu ne dezvăluie dacă aceasta va fi singura încercare pe care El o va da în timpul Mileniului ca să separe pe cei ce sincer vor să I se supună și să-L urmeze pe El de acei care nu vor. Dar aceasta va fi cu siguranță încercarea finală și cea mai semnificativă. Va fi o parte vitală din procesul de judecată, să determine odată pentru totdeauna, unde a rămas încă pe pământ vre-o rădăcină a atitudinii și gândirii Satanei. Aici, la sfârșitul Mileniului, cei care au ales să-l urmeze pe Satana vor fi adunați cu toții la un loc și vor fi distruși. Oamenii nu vor mai avea ocazia să aleagă căile rele, satanice.

Atunci va veni timpul pentru restrângerea permanentă a Satanei: „Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde sunt fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor” (versul 10). Lui nu i se va mai permite niciodată să înșele pe cineva.

Cerul și pământul transformați

La sfârșit vor fi numai Dumnezeu și cei care au ales calea Lui în loc de aceea a Satanei. În cartea Apocalipsa Ioan descrie o altă secvență de evenimente de necrezut după domnia de 1000 de ani a lui Hristos: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era” (Apocalipsa 21:1).

În această lume nouă „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor” (versul 3). Domnia Satanei ca „dumnezeul veacului acestuia” (2 Corinteni 4:4) va fi o amintire pe cale de dispariție.

Apocalipsa 21:4 ne spune cum va fi lumea când influența Satanei nu va mai fi „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Există cu adevărat un diavol? Da. Absolut. Dar Dumnezeu ne asigură că va veni un timp când Satana și lucrul lui – suferința fizică, mizeria, chinul mintal și jalea pe care o aduce el – nu vor mai fi. Fie ca tu să ai înțelepciunea, puterea și dragostea pentru adevăr ca să-i reziști înșelăciunii și să te afli și tu acolo în ziua aceea!

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Phone: 020-8386-8467 Fax: 01257-453978

Statele Unite: United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, Ohio 45254-1027

Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795

Web site: www.gnmagazine.org

E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada

Box 144, Station D

Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada

Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779

Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God

P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas

Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:

Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254-1927, U.S.A.

Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795

E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God

P.O. Box 705

Watford, Herts, WD 19 6FZ, England

Phone: 020-8386-8467 Fax:01257-453978

Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:

Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten

Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Phone: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italia: La buona notizia, Chiesa de Dio Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Phone: (+39) 0338-409.79.19 Fax: (+39) 035-452.16.26

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Forenade Kyrka

P.O. Box 705, Watford, Herts, WD19 6FZ, England

E-mail: info@ucg.org

AFRICA

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Africa de Sud: United Church of God, Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205, South Africa

Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia and Malawi: United Church of God

P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia

GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia

Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202

Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081,

Laucala Beach state, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God

P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand

Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840

DCCPO, 8000 Davao City, Philippines

Phone and Fax: +63-82 241 0150

Cell/text: +63-918-904 4444

Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga

P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNIELE NEMENȚIONATE

United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254 - 1027

Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Web site: www.ucg.org

Dacă dorești să știi mai mult...

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, care are pastori și congregații în toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus devreme în secolul I, A.D. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practici stabilite atunci. Misiunea noastră este să proclamăm întregii lumi, ca un martor, evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi te invităm să ceri abonamentul tău gratis la revista The Good News (Veștile Bune) și să te înscrii la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători membrilor bisericii, pentru donațiile și zeciuile lor, și altor susținători care contribuie voluntar să susțină această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărtășim cu alții acest mesaj de speranță sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale. (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații în întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună ca să fie instruiți din Evanghelie și să își țină tovărășie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu se obligă la înțelegerea și practica creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărtășim modul de viață al lui Dumnezeu cu aceia care în mod sincer caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Preoții noștri sunt disponibili pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia . Dacă ai dori să ieși legătura cu un preot sau să vizitezi una dintre congregații, te rugăm să ne scrii la una dintre adresele cele mai apropiate sau ia legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Poți folosi calculatorul tău ca să intri la locația World Wide Web pe Internet. Adresa www.gnmagazine.org îți dă acces la informații generale, numere trecute de The Good News (Veștile Bune), broșuri și multe altele.

Pentru obținerea broșurilor direct de pe Internet folosește adresa următoare:
www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm